

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 16, П'ЯТНИЦЯ, 17 КВІТНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 16, FRIDAY, APRIL 17, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

В зоні турбулентности

Петро Часто

Більш ніж недоречним стає розгоряння старих чвар у новій, принаймні на чверть депутатського складу, Верховній Раді. Значить – не настільки вона нова. І це є проблемою, коли згадаємо, що пореволюційна Україна – вже парламентсько-президентська республіка, тобто саме від Верховної Ради вирішальною мірою залежить, чи Україна переступить поріг до своєї нової національної історії. Цей поріг – остання фаза війни з Москвою, смертельним ворогом незалежної України. І коли внутрішній розбрат починається в такий ось час, то, отже, хтось у Києві не бажає, щоб ця війна закінчилася реальним, а не фіктивним унезалебненням України від північного сусіда, навечно інфікованого бацелюю завоювництва.

Не думаймо, що цей „хтось“ – відомий. Відома тільки його верхівка. Вона й не ховається з цим. Частина депутатів ішла і дійшла до парламенту з наперед ворожою до Майдану і післямайданної України програмою, чітко окресленою самою назвою – „Опозиційний блок“. Ніхто їм не завадив, бо як можна – в Україні ж демократія, навіть для україножерства.

Відома й олігархічна сутність української політики. Олігархи досі не поступилися ні своїм фінансово-економічним, ні антиукраїнським впливом, і далі ніхто їм не указ. Далі в їхніх руках – найпотужніші телевізійні канали і, отже, можливість у потрібний для них момент відкрити шлюзи для дезінформації і дезорієнтації українського суспільства.

Відомо, що багатомільярдні капітали олігархів все ще – в офшорних зонах.

Відомо, що значний сегмент української економіки – до 60 відс. – перебуває в тіні.

Відомо, що доходи багатих і бідних в Україні різняться, як ніде більше в цілому світі, – в сотні і тисячі разів.

Наприклад, доходи олігарха на прізвище Петро Олексійович Порошенко за 2014 рік становили 268 млн. грн. і порівняно з роком 2013 зросли у сім разів.

Наприклад, прем'єр Арсеній Яценюк збагатів у 2014 році на 1 млн. 147 тис. грн.

Наприклад, дохід голови Президентської адміністрації Бориса Ложкіна в 2014 році – понад 92 млн. грн.

Наприклад, депутат від „Блоку Петра Порошенка“ Ярослав Дубневич заробив за минулий рік понад 1,1 млн. грн. і є власником 30 житлових мешкань.

Хочете ще прикладів?

У зв'язку з тим, що всі ці проблеми за цілий рік після Революції Гідності не мають навіть натяку на їхні розв'язки, напрошується таке запитання: хто в теперішньому державному провіді України, включно з парламентом, вособлює ту кепську якість, котра не дозволяє Україні витягнути, нарешті, ноги з цієї страш-

(Закінчення на стор. 12)

Президент Польщі виступив у Верховній Раді

Фото: прес-служби президента України

9 квітня президент Польщі Броніслав Коморовський виступив у Верховній Раді України. Це був перший виступ чільного польського провідника в українському парламенті. На засіданні були присутні депутати, Президент України Петро Порошенко та увесь склад Кабінету Міністрів. І Україна, і Польща на рівні найвищих політиків вже назвали цей виступ історичним. Нижче пропонуємо увазі наших читачів повний текст виступу Президента Б. Коморовського (за публікацією „Європейської правди“ з 9 квітня).

Шановний Президенте, шановний пане речнику, шановні депутати!

„Не загинула ще Польща“ – так розпочинається гімн Польщі. Схожими словами починається український гімн – „Ще не вмерла України ні слава, ні воля“. Могила Михайла Вербицького, автора музики гімну України, знаходиться на території Польщі, в селищі Млини неподалік Перемишля. Там він багато років був греко-католицьким пастором. Цього року ми відзначали 200 років з дня його народження. Відзначали на знак пам'яті про спільне минуле наших народів, симпатії і солідарності між ними.

Через цей глибокий зв'язок сьогодні я маю можливість стояти тут, у будинку Верховної Ради, і звертатись до вас у цей важливий для України час. Думаю, це особливий привілей і знак довіри з боку українських друзів, дякую за це...

Шановні депутати! Коли в 2014 році гурт „Тарак“ співав пісню „Подай руку Україні“, в серця поляків запали ці слова, і тут, на Батьківщині поета Тараса Шевченка, не можна не згадати про подібність цієї пісні з його віршем „До поляків“, де він закликає: „Подай руку козакові“. Польща подає

руку Україні. Польща робить і зробить усе, щоб Україні подали руку інші країни вільного Заходу.

Рука Польщі – то не питання політичної кон'юнктури, але наше розуміння історичних процесів, які сприяють баченню України як важливого партнера

і сусіда.

Йдеться не про минуле, а про майбутнє польсько-українських взаємин. Про майбутнє, хоча його бачення значно вкорінене в минулому.

Понад тисячу років долі поляків і українців тіс-

(Продовження на стор. 15)

Помер Богдан Сорока

9 квітня у польському місті Ряшеві під час хірургічної операції помер, на 75-му році життя, відомий український мистець-графік Богдан Сорока, один з найяскравіших представників покоління „Шістдесятників“.

Народився він 2 вересня 1940 року у львівській тюрмі „На Лонцького“, де була ув'язнена його мати Катерина Зарицька, активна учасниця національно-визвольної боротьби, зв'язкова Головного командира Української Повстанської Армії Романа Шухевича.

Маленький Богдан перебував з матір'ю в тюрмі вісім місяців, поки дідусеві і бабусі вдался забрати його звідти.

Батько художника Михайло Сорока – чіль-

ний учасник українського руху опору, член ОУН, понад 30 років життя провів у советських тюрмах і концтаборах, був організатором масового спротиву в'язнів „ОУН-Північ“.

Майбутнього художника виховував його дідусь, відомий львівський професор Мирон Зарицький.

Б. Сорока навчався у Львівському Державному інституті прикладного і декоративного мистецтва, згодом багато років завідував катедрою промислової графіки у Львівській Національній академії мистецтв.

Наприкінці 1960-их років Б. Сорока ство-

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ На сході відновилися бої

ДОНЕЦЬК. – Спеціальна моніторингова місія Організації безпеки і співробітництва у Європі в Україні звітувала про відновлення інтенсивних боїв ввечері 11 квітня в районі Широкиного, зокрема з використанням танків. Після триденного періоду відносного затишшя зафіксовано перестрілку з використанням стрілецької та кулеметної зброї між силами у Бердянську та Широкиному. Бій тривав близько трьох годин. У бою застосовувалася артилерія. У Пісках під Донецьком тривав запеклий бій: українські позиції атакували дві роти бойовиків на бронетехніці. („Укрінформ“)

■ Росія готує провокацію

КИЇВ. – В Антитерористичному центрі будуть розцінювати введення „миротворчих бригад“ з боку Росії як кінець перемир'я. Про це заявив 12 квітня заступник командувача антитерористичною операцією Валентин Федічев. Він розповів, що існує так звана волонтерська бригада Росії, яка може бути введена на Донбас як „миротворча місія“. Державна дума Росії має звернутися до Президента Росії Володимира Путіна з пропозицією ввести в односторонньому порядку „миротворців“ на Донбас. (УНІАН)

■ На відбудову Донбасу треба 1.5 млрд. дол.

КИЇВ. – „На відновлення Донбасу Україні потрібно близько 1.5 млрд. дол.“, – заявив 11 квітня віце-прем'єр-міністр регіонального розвитку Геннадій Зубко. Він повідомив про підготування міжнародної конференції на підтримку України, на якій представники різних країн і організацій заявлять про свої наміри виділити фінансову допомогу Україні. В ООН вже повідомили про готовність надати Україні 300 млн. дол. допомоги. (Радіо „Свобода“)

■ Повалили три пам'ятники

ХАРКІВ. – 10 квітня у місті повалили пам'ятники представникам тоталітарного минулого Якову Свердлову, Серго Орджонікідзе та Миколі Рудневу. 10 молодих людей чіпляли на шиї монументам залізний трос та скидали їх з постаментів за допомогою мікроавтобуса. Пам'ятники повалили через день після того, як Верховна Рада ухвалила декомунізаційний пакет, до якого входить закон про засудження комуністичного та нацистського тоталітарних режимів і заборону їхньої символіки. (Bi-Bi-Ci)

■ Затримали 40 диверсантів

ОДЕСА. – 10 квітня Служба безпеки України заявила про затримання в місті 40 диверсантів, 10 з них оголошено про підозру у створенні терористичної організації. Обшуки не припиняються. Вилучено велику кількість зброї та вибухівки. Низка вибухів в Одесі була спрямована проти організацій, які допомагають українським бійцям на Донбасі. (Радіо „Свобода“)

■ Почали перейменування міст

КИЇВ. – Понад 20 українських міст (без врахування окупованого Криму та непідконтрольних районів „ДНР“ та „ЛНР“) мають перейменувати після ухвалення закону про засудження комуністичного та нацистського режимів. Також мають змінити назви понад 20 районів, двох областей і ще 25 районів у найбільших містах країни. Закон відводить дев'ять місяців на перейменування назв областей, міст, районів, районів у містах, вулиць та всієї топоніміки, що пов'язана з комуністичним режимом. (Bi-Bi-Ci)

■ Виявили схованку зброї

ЖИТОМИР. – У передмісті обласного центру 11 квітня у лісосузі виявили схованку зі зброєю та боєприпасами, замасковану під смітник. З неї вилучили два гранатомети, снайперську гвинтівку зі спорядженими набоями, майже 40 гранат з запалами, автомат Калашникова та велику кількість набоїв до нього. Уся вилучена зброя зберігалася у бойовому стані. (Українська правда“)

ТОЧКА ЗОРУ

США дадуть відповідь на гібридну війну Росії

Микола Воробйов

Для скептиків: не поспішайте докоряти Білому Дому. Схоже, хлопці вирішили ловити Кремль на стратегії. У своєму недавньому виступі Збігнев Бжезінський заявив про нездатність Росії почати повномасштабну війну проти Європи в найближчі три роки. Так і не зрозуміло, мав на увазі він Україну чи ні, але факт залишається фактом – проти НАТО Росія покищо не попре.

Ймовірніше за все, в адміністрації Барака Обама на гібридну війну Кремлеві готують гібридну відповідь.

По-перше, не можна сказати, що Штати не надають Україні військову допомогу. Всього за останній рік такої надійшло на суму понад 500 млн. дол. Постачання поступово збільшуються. Плюс кредити і безповоротне фінансування. Також попередньо, в Міжнародному валютному фонді погодили виділити Україні фінансування на майже 40 млрд. дол., з яких перший транш сумою 17.5 млрд. дол. має надійти найближчим часом. Це дозволить врятувати українську економіку від дефолту, утримати соціальні виплати, продовжити фінансування витрат на Антитерористичну операцію.

На військовому театрі США масово перекидають своїх десантників і бронетехніку в країни Балтії, проводять урочисті паради на кордоні Росії, а також активно організовують навчання в Чорному морі, безпосередньо близько від Військово-морської флотії Росії. Крім того, Штати відсилають своїх інструкторів-спецназівців для навчання українських військовослужбовців і добровольців. Цього року вперше за всю історію у військову програму MAVNІ для нерезидентів Пентагон включив українську мову. Плюс регулярні постачання безпілотників, приладів нічного бачення, засобів захисту і т.д.

У сфері енергетики зараз у Вашингтоні активно обговорюють питання про розконсервування і подальше постачання в Європу енергоресурсів з США, також застосування в Європі альтернативних джерел енергії (сланцевий газ, сонячна енергетика і т. п.). Таким чином пляну-

ється істотно зменшити залежність від Росії.

Сюди ж просуває Білий Дім, навіть в обхід головного сателіта на Близькому Сході – Ізраїлю, переговори по без'ядерній програмі Ірану (P5 + 1). У випадку вдалих переговорів і зняття санкцій з Ірану – це може вивести на Західні ринки ще одного значного конкурента Росії з експорту енергоресурсів. Тому в довготривалій перспективі Кремль також виявляється у великому мінусі.

Сюди ж – санкції і міжнародний бан Росії, помножений на рекордно низькі ціни на нафту. Що через пару років також може обернутися для Володимира Путіна великим фіаско!

Сьогодні у Штатів є три крайніх заходи: 1) надати Україні військову допомогу в повному обсязі; 2) відключити Росію від банківської системи SWIFT; 3) заморозити особисті рахунки В. Путіна, аж до введення обмеженого контингенту миротворців на територію України.

Всі три варіанти в Б. Обама „на столі“ і всі три він може використати в будь-який момент. У В. Путіна це чудово розуміють, тому й намагаються „м'яко тиснути“ на військовому театрі. У свою чергу, в Білому Домі до останнього розраховують, що В. Путін ще одумається.

Таким чином, на гібридну війну Кремля Штати дають таку ж гібридну відповідь!

Взагалі, стратегія Штатів часто викликає у мене аналогію з поєдинками Володимира Кличка. Спочатку він тримає знахабнілого противника на довгій дистанції, проводячи розвідку і пробиваючи його оборону „джебами“. Певний час обидва працюють, мовби рівні. Потім в п'ятому раунді йде коронний нокаут (нокаут). І противник сам не розуміє, як він опинився на помості.

Тепер головне для України – протриматися ще кілька раундів!

(Львівський культурологічний журнал „І“)

Микола Воробйов – український журналіст, координатор громадської кампанії „Евроварта“, Київ.

Путін має план „хрестового походу“ в Україну

Вадим Фульмахт

На засіданні оргкомітету „Победа“ Володимир Путін не погодився з тим, що в храмах потрібно запалювати лямподи від Вічного вогню. „Це не релігійне свято, – сказав він, – це загальнонаціональне світське свято“. І продовжив: „Повинен бути однаковий підхід абсолютно до всіх громадян Російської Федерації. Всі повинні в єдиному пориві робити щось спільне. Не має бути нічого, що нас роз'єднує“.

Повірте, це не порожні слова.

Для виживання кремлівського режиму необхідне єднання віроповіданих зі своїм „божественним“ начальством у вже загальному злочині. Зрозуміло, як і для чого це робиться: технології кругової поруки відомі. Тому росіян будуть „сковувати одним ланцюгом і пов'язувати однією метою“, як у знаменитій пісні групи „Nautilus Pompilius“. Пісня, до речі, актуальна, як ніколи раніше.

Але я б хотів звернути вашу увагу на те, що пропозиція запалювати лямподи в храмах від Вічного вогню – це не випадкова дурість придворного блазня. Справа в тому, що Вічний вогонь і Велика Перемога – це нова глобальна релігія Росії, яка об'єднує віруючих різних конфесій. І це не просто релігія – це фундаменталізм.

Поклоніння Великій Перемозі, а також обов'язок захищати Священну Пам'ять про Велику Перемогу від нападок ворогів перетворилися на нав'язливу ідею. Заради Пам'яті Дідів росіяни готові воювати і, як мінімум, вже не заперечують проти Священної Війни з єретиками, які насмілюються оспорювати Святе Письмо (обов'язкове в Росії трактування історії Великої Священної Війни).

Навряд чи діди насправді воювали заради всього цього мракобісся, але ж і Христос висів

на хресті не заради того, щоб в ім'я Його когось спалювали на вогнищах, правда?

Це нове середньовіччя: є „нацзрадники“ в ролі „єретиків“ і „відьом“, є „великомученики“ – „згорілі 2 травня за російську мову одесити-антифашисти“, є навіть „Свята Земля“ (Крим і „місто-герой“ Севастополь, а в перспективі Київ – „місто-герой“ і „мати міст руських“).

Можете не сумніватися: росіяни широко хочуть нового хрестового походу заради визволення Києва від бусурманів. Як тільки Папа Третьоримський дасть команду „фас“, вони будуть захоплювати чекати наступного „приєднання“. Зовсім не випадково на сучасних танках „Т72Б3“ бурятських і кадірівських „шахтарів“ є написи „На Київ!“ і „На Львів!“. З погляду релігії Великої Перемоги, Київ треба „звільнити“ і „повернути в рідну сторону“, а сучасні кияни для них – це єретики (приблизно як для христосців – жителі середньовічного Єрусалиму).

Що стосується Львова – його слід показово покарати і зруйнувати, як Берлін в 1945 році. Тому що Львів для сучасних релігійних фанатиків символізує пекло, лігво Сатани – Ворога Великої Перемоги. Сатана, зрозуміло, – це Степан Бандера.

Той, хто ставиться до цього символізму поблажливо, мовляв, не треба робити з мухи слона, сильно помиляється. Нікого не цікавить „Новоросія“ сама по собі, не кажучи вже про виродків – Донецьку і Луганську „народні республіки“. Підготування до нового хрестового походу не приховують. І він обов'язково стане рано чи пізно. Навіть раптова смерть В. Путіна не змінить ситуацію глобально – наступний Папа Третьоримський при першій можливості обов'язково звернеться до цієї релігії.

(Закінчення на стор. 12)

АКТУАЛЬНА ТЕМА

4. Зерно від половини

Петро Часто

Після більшовицької революції 1917 року Росію залишили тисячі аристократичних і просто багатих та освічених родин. Чимало їх осіло в Закарпатті, де в міжвоєнний період мали можливість вдихнути в закорінене раніше москвофільство свіжу силу. Під їхньою ідейною опікою опинилися найбільші і найкращі школи краю. Досить згадати, що такі знані закарпато-українські письменники, як Андрій Карабелеш, Семен Панько, Іван Чендей, Андрій Патрус-Карпатський писати починали російською мовою.

І все ж це був тільки маргінес життя, а не саме життя, якщо його брати в усій народній повноті. З розпадом Австро-Угорської імперії Закарпаття (Підкарпатська Русь) опинилося, за Сен-Жерменським договором у Версалі 1919 року, у складі Чехословаччини, чому, волею чи неволею (ця історія досі не має остаточного прояснення), посприяла Американська Народна Рада Русинів на чолі з Юрієм Жатковичем.

Чехо-Словаччина того періоду, завдячуючи Президентові Томашеві Масарикові, людині, відомій усій Європі своєю освіченістю і ліберальними поглядами, і також – боротьбою за незалежність свої країни, приваблювала до себе увагу певним демократизмом. Очевидно, що у зв'язку з цією боротьбою Т. Масарик досить рано збагнув геополітичне значення Закарпаття і передбачив логіку його природного культурно-етнічного розвитку. Саме за Т. Масарика Чеська Академія наук заснувала спеціальну Комісію для визначення, якою має бути літературна мова русинів. Ось Третій пункт того академічного висновку кінця 1919 року: „З уваги на те, що місцевий русинський діалект Карпатської Руси, про який мова в статуті, є без сумніву діалект малоруський, тому потрібно признати для тамтешнього населення літературну мову малоруську, яку вживають його сусіди одноплемінники, себто, галицьку українську...“.

Проте, були значно поважніші підстави вважати народ за Карпатами саме українським, а не чеським, словацьким, мадярським чи румунським. Річ у тім, що дві наймасовіші рухи краю – лівиця під проводом Олексі Борканюка, яка входила до складу Комуністичної партії Чехословаччини, і Українське Національне Об'єднання о. Августина Волошина – за всієї їхньої ідейної несумісності, були, один і другий, однозначно і послідовно проукраїнськими. На тлі цієї масовості різні москвофільські, мадярофільські чи чехофільські „общества“ не могли виглядати інакше, ніж зацофані маргінали або ж платна антиукраїнська агентура.

Природно, що закарпатське українство вже само своєю критичною масою творило відповідну ідейну атмосферу і давало ґрунт для відтворення українськості в наступних поколіннях. Ось одна з підставових тез Деклярації, ухвалені на Першому з'їзді молоді краю в липні 1929 року: „Проголошуємо всьому культурному світові, що ми, підкарпатські русини, є частиною великого українського народу і що наша мова і наша література була, є і буде та сама, що наших братів з того боку Карпат. Проголошуємо, що всякі стремління, щоб нас змоскалізувати або зфабрикувати з нас якесь окремішне плем'я і тим відірвати нас від матірнього пня, будемо всіма силами поборювати“.

Не менш однозначним був „Маніфест до українського народу Підкарпаття“, ухвалений Всеукраїнським з'їздом в Ужгороді в жовтні 1939 року: „...Нема сумніву, що на Підкарпатській Русі не є двох народів. Нема тут жадних „руських“, тобто жадних москалів, нема жадних „карпаторосів“, але є лише один український нарід. Тому одному народові належить одна мова, одна культура і оден правопис“.

Після трагічної поразки Карпато-Української держави у березні 1939 року і кількарічного кривавого панування в краї мадярського гортіївського режиму маргінальне мадярофільство навкі себе дискредитувало. Але так само після входження Закарпаття до складу Радянської України в жовтні 1944 року стало очевидним, що край потрапив не до тієї України, про яку мріяв віками. Всі, хто був причетний до українства, в тому число й закарпатські ліві, усі, хто будував Карпатську Україну чи, тим більше, воював за неї в лавах Карпатської Січі, опинилися в тюрмах і в сибірських засланнях.

Після війни край цілеспрямовано, за вказів-

кою з Москви, начинявся російськими родинами колишніх військових і різних „спеціалістів“. Серед керівників підприємств частка росіян доходила до 100 відс.

Ознакою лояльності до советської влади і напевною можливістю досягнути якоїсь кар'єри стало одруження закарпатців на росіянках. Ясна річ, такі родини вже не були українськими.

Але ось що свідчить про нездоланну внутрішню силу цього народу: за декілька повоєнних десятиріч одурманювання советською пропагандою, войовничого інтернаціоналізму, „ленінської дружби народів“ і насильного перетворення в „нову історичну спільність – советський народ“ закарпатці не схитнулися у своєму українському світовідчутті і світорозумінні. у 1991 році, всупереч надіям Москви, наймасовішими в Закарпатті знову виявилися проукраїнські сили – блок довкола Народного руху України, Української Республіканської партії, Товариств „Просвіта“ і „Меморіал“, Демократичної партії України.

Але активно підтримувана кагебістською агентурою партійна номенклатура не відступила, реалізуючи кремлівський плян „Б“ – відновлення антиукраїнського русинства і реакційного мадярофільства. Москва надавала закарпатцям право бути хоч ким, лише не українцями.

Особливо небезпечною силою, що намагається неутралізувати українське відродження краю, є Російська Православна Церква.

Швидкість, з якою на рівному, як то кажуть, місці вигулькнули „Общество русинов імені Духновича“, „Общество подкарпатських русинов“, „Пудкарпацька республікацька партия“, а відтак і „Временное правительство Подкарпатской Руси“ свідчить, що Москва задовго до розпаду СРСР мала твердий намір зберегти за собою Закарпаття як великоросійський пляцдарм на крайній західній межі імперії і як засіб протидії українській соборності. Для наївних над цією злочинною облудою вивісили імена „наукових авторитетів“ – професорів Павла-Роберта Магочія, Івана Туряниці, письменника Івана Петровця.....

Відомий український публіцист Микола Рябчук на початках 1990-их років пожартував, що „політичний русинізм“ – це чисто літературна проблема. Мовляв, пару письменників, яким їхній малий талант не дозволив вийти на всеукраїнські художні обрії, вирішили, що їм вигідніше замкнутися у власній „державі“, бо на тлі її мініатюрності вони зможуть здаватися, принаймні самим собі, неабиякими письменничищами. Якоюсь мірою це було так, але визначальні причини полягали в іншому.

Перша з них і справді підставова: як русофільство наприкінці ХІХ ст., як москвофільство на початках ХХ ст., так само „політичне русинство“ перед самим розпадом СРСР і в перші роки по ньому було ретельно сплянованою антиукраїнською акцією Москви.

Другою причиною була і залишається ганебна байдужість київської центральної влади до закарпатського краю і його людей, до самотності цієї дорогоцінної перлини в мовно-етнічній короні України. Закарпатський діалект української мови такий багатющий, що справді може служити основою для окремої мови – як, зрештою, галицький, гуцульський, бойківський, лемківський, поліський. Але за шанобливого до них ставлення вони чарівними ріками мали б впливатися в загальноукраїнське море літературної мови, приносячи їй світову славу.

За всі роки незалежності офіційний Київ не спромігся збагнути культурну і геополітичну цінність українського Закарпаття і рішуче відповісти на страхополохи „політичного русинізму“. Щоправда, за президентства Віктора Ющенка зі столиці пальчиком покивали на адресу україножера в рясі батюшки Василя Сидора, чим лише підвищили його заслуги перед Москвою: тепер він уже – Єпископ Російської Церкви на Закарпатті.

Українськість Закарпаття, як і в два попередні століття, лежить виключно на самому народові, на громадських організаціях і рухах, на „Просвіті“, на творчості письменників і художників цього чудового краю (восьмеро з них вже за незалежної України стали лавреатами Державної премії ім. Т. Г. Шевченка).

Але саме це і є доказом органічності українства в Закарпатті і найнадійнішою запорукою, що сам вітер живого життя відсіює половину від зерна.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Українці здають зброю

КИЇВ. – За 10 днів добровільного місячника з здавання зброї українці здали в міліцію понад 2,000 одиниць. зокрема 205 одиниць вогнепальної зброї військового призначення, 119 – нарізної мисливської, понад 1,500 гладкоствольної, 154 одиниці холодної, вісім – саморобної 1,117 газових пістолетів і револьверів, 228 пристроїв для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами, 82,400 різних боєприпасів до вогнепальної зброї, 119 кілограмів вибухових речовин, 76 снарядів, 22 міни, 69 ґранат. Найбільше зброї здано населенням у Дніпропетровській, Хмельницькій, Чернівецькій та Харківській областях. За оцінками експертів в Україні налічується близько 4 млн. незареєстрованих стволів. („Укрінформ“)

■ Росія зосередила військо

ДОНЕЦЬК. – На кордоні з Україною, в районі Ростовської області, Росія зосередила 10 квітня військове угруповання, яке налічує понад 53 тис. військовослужбовців. На кордоні також 420 танків, 1,920 бойових машин піхоти, понад 500 артилерійських систем, 200 реактивних систем залпового вогню, 380 бойових літаків і 130 вертолетів, без урахування бойової техніки і особового складу так званої армії „Новоросії“ чисельністю понад 31 тис. осіб, з яких – абсолютна більшість – російські найманці. („Українська правда“)

■ Росія прислала 24-ий конвой

КИЇВ. – Росія прислала на Донбас 13 квітня 24-ий „гуманітарний конвой“, повідомили в російському Національному центрі управління в кризових ситуаціях. Колона вантажівок вирушила з підмосковного міста Ногінська в Ростовську область, звідки попрямує на Донбас. Попередній „гуманітарний конвой“ Росії прибув на Донбас 2 квітня. Президент України Петро Порошенко сказав, що вантажі, які незаконно переправляє на Донбас агресор, складаються з пального для танків і зброї для бойовиків. („Голос Америки“)

■ Затримано порушників кордону

КИЇВ. – 11 квітня прикордонні наряди вздовж лінії розмежування бойових дій на Донбасі затримали 18 автомобілів, які перевозили товари без належних документів та намагались об'їхати контрольні пости, що були на їх шляху. Також затримано 180 вагонів з вугіллям, металами та іншим. Окрім того, правоохоронці виявили у контрольних пунктах „Георгіївка“, „Миколаївка“ та „Лисичанськ“ підроблені перепустки. Усіх затриманих громадян передано співробітникам міліції. („Українська правда“)

■ Руслана співатиме в Нью-Йорку

КИЇВ. – Українська співачка Руслана Лижичко виконає гімн України 25 квітня на арені „Медісон Сквер Ґарден“ в Нью-Йорку перед початком бою між Володимиром Кличком та американцем Браянтом Дженінґсом. „Для мене було честю отримати від „Madison Square Garden“ і „Klitschko Management Group“ пропозицію виконати перед боєм гімн України“, – заявила співачка. Закордонні українці збираються прийти на бій у вишиванках та з національними атрибутами, щоб виявити свою підтримку українському боксерові. („Укрінформ“)

■ Нагородили українців Еспанії

МАДРИД. – Чотирьох українців Еспанії нагородили медалями „200 років з дня народження Т. Шевченка“ Української всесвітньої координаційної ради за створення меморіального комплексу Тараса Шевченка – вишневого саду та меморіальної дошки у місті Алкала-де-Енарес (Мадрид). Вручення відзнак відбулося у Посольстві України в Еспанії. Медалі отримали Іван Вовк – голова Української патріотичної асоціації „Воля“, його заступник Мирослава Голубович, Мирослава Косовська – директор української суботньої школи „Світанок“, Андрій Модрицький. (Прес-служба Міністерства закордонних справ України)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Благодатний вогонь іде по світу

ЄРУСАЛИМ. – 11 квітня, напередодні Воскресіння Христового, у храмі Гробу Господнього спалахнув Благодатний вогонь. Патріарх Єрусалимський Феофіл III передав його присутнім у храмі. У Велику суботу в єрусалимському храмі Гробу Господнього, на прилеглих вулицях і площах в очікуванні Благодатного вогню зібралися десятки тисяч християн з усього світу. Цей вогонь символізує нерукотворне світло Воскресіння Христового, про яке говорив апостол Петро. Благодатний вогонь з'являється в Кувуклії щорічно напередодні православної Пасхи, за молитвами православного духовенства, очоленого Патріархом Єрусалимським, і десятків тисяч паломників у храмі Гробу Господнього і біля його стін. Ще того дня, у Велику суботу, Благодатний вогонь прибув до Києва. („Українська правда“)

■ Куба зближується з США

ПАНАМА. – 11 квітня президенти США і Куби Барак Обама Рауль Кастро потиснули один одному руки на зустрічі у Панамі, цим виявивши бажання і готовність до відновлення зв'язків між двома країнами, яких розділили роки холодної війни. Провідники сусідніх держав, котрі дотепер належали до двох протилежних світів, демократичного і тоталітарного, обговорили можливості і засоби відновлення дипломатичних взаємин в повному обсязі та стимулювання торгівлі і поїздки між двома країнами. Ці переговори стали першою офіційною зустріччю керівників США і Куби за останні 50 років. На початку квітня Комітет закордонних взаємин американського Сенату повідомив, що Державний департамент рекомендував Президентіві Б. Обамі виключити Кубу зі списку країн, що підтримують тероризм. („Українська правда“)

■ Гіларі Клінтон іде в президенти

ВАШІНГТОН. – 12 квітня Гіларі Клінтон оголосила у розміщеному в інтернеті відео, що братиме участь у президентській кампанії у 2016 році від Демократичної партії. Невдовзі після цієї заяви колишній Державний секретар США і колишня Перша леді почне поїздки у ключові штати праймеріз – Айову і Нью-Гемпшир. Під час президентської кампанії 2008 року Г. Клінтон прогнала нинішньому Президентіві Баракові Обамі. Однією з причин її поразки оглядачі називають те, що команда Б. Обами успішно провела кампанію у соціальних мережах і змогла зібрати великі суми грошей на передвиборчу діяльність від невеликих пожертвувачів виборців. Виступаючи 11 квітня у Панамі, Президент Б. Обама сказав, що з Г. Клінтон вийде „відмінний президент“. Експерти вважають, що Г. Клінтон, котра має великий дипломатичний досвід, може виявитися „значно сильнішим яструбом“, ніж Б. Обама, у зовнішній політиці. У питання конфлікту з Росією Г. Клінтон виступає за надання Україні смертельної зброї, вона також сміливо висміює Володимира Путіна, розповідаючи про зустрічі з ним, будучи на посаді Державного секретаря США. (Радіо „Свобода“)

■ НАТО готує відповідь Кремлю

ЛОНДОН. – 12 квітня у водах Великої Британії почалися найбільші за останні роки навчання військових кораблів НАТО. Вони триватимуть два тижні. Їхня мета – відповідь на активізацію російської військової флотії. У маневрах беруть участь 55 бойових кораблів, 70 літаків і 13 тис. моряків, піхотинців і летунів з 14 країн НАТО. У програмі навчань – відпрацювання навичок морського десантування, розмінування, відбиття атак малих кораблів і полювання на підводні човни. Королівська флотія буде практикувати полювання на підводні човни противника після того, як нещодавно було зафіксовано ймовірно російську військову субмарину в цьому районі. І хоча в Міністерстві оборони Британії заявляють, що навчання не є відповіддю на дії будь-якої держави, керівництво НАТО підтверджує, що метою навчань є засвідчування сили альянсу і заспокоєння його членів перед загрозою з боку Росії, пов'язаною з агресією в Україні. („Дзеркало тижня“)

Як вивести Україну з минулого у майбутнє

Виконуючий обов'язки директора Центру досліджень визвольного руху Андрій Козут надіслав 2 квітня до „Свободи“ повний текст звіту голови Українського інституту національної пам'яті Володимира В'ятровича від 27 березня про рік його праці на цій посаді. Звіт оприлюднено в газеті „Дзеркало тижня“. Нижче вміщено уривок звіту.

Якщо говорити про конкретний відтинок часу з березня 2014 року, то отримуємо додаткові сприятливі чинники. Це революція і війна. Перша проявила готовність суспільства змінюватися настільки потужно, що люди захищали Майдан як інструмент змін навіть ціною свого життя. Друга поставила всю країну перед простим вибором – змінитися або зникнути.

26 березня 2014 року, після представлення мене як нового керівника колективу, я залишився сам у просторому кабінеті голови Інституту. В душі були відчуття радості і страху. З одного боку, отримав те, чого давно прагнув, – створити Інститут пропонував з часів Помаранчевої революції, потім намагався врятувати установу від спроб ліквідувати в період режиму Віктора Януковича, протистояв його профанації під керівництвом директора-комуніста. З іншого – чудово розумів тягар відповідальності, яку взяв на себе.

Мета цієї публікації – ознайомити читачів з конкретними прикладами зробленого, щоб дати можливість оцінити, наскільки мені вдалося скористатися отриманим шансом. Український інститут національної пам'яті був науково-дослідною установою в управлінні Кабінету міністрів України, а став центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується та координується Кабінетом міністрів України.

Попередній Інститут мав лише здійснювати науковий супровід державної політики національної пам'яті, теперішній став головним інструментом її формування та втілення. У часи Януковича він був непотрібний, адже не було державної політики національної пам'яті. В Україні здійснювалася російська політика пам'яті, спрямована на реабілітацію радянського минулого.

Очевидно, для виконання нових завдань Інститут потребує значно більшої команди. Проте, зважаючи на соціально-економічні проблеми країни, його штатної чисельності наразі не збільшували, маємо 70 осіб. Вперше за п'ять років Інститут отримав серйозне фінансування, спрямоване не лише на його існування, а й на діяльність.

Різниця у форматі та завданнях Інституту позначилася на взаєминах з закордонними партнерами. Торік Інститут налагодив співпрацю з польським, чеським, французьким інститутами подібного спрямування, Фондом Конрада Аденавера, Міжнародним фондом „Відродження“, став членом Європейської платформи пам'яті та сумління, що об'єднує 47 урядових, академічних і музейних установ з 18 країн.

Головною метою нового Інституту стала побудова суспільного імунітету проти порушень прав людини, протистояння спробам повернути тоталітарні практики та інформаційним атакам зовнішнього агресора, який хоче зробити нас заручниками спотвореного пропагандою минулого.

Головні напрямки – подолання тоталітарного минулого (десовєтизація), відкриття та популяризація української історії, фіксація в національній пам'яті новітніх подій – Майдану і війни з Росією.

Установи з аналогічними функціями створювалися в країнах Східної Європи майже відразу після падіння комунізму. Україна дуже спізнилася з цим, але має нині можливість врахувати їхній досвід. Тому впродовж року проводилися конференції, круглі столи з залученням експертів з Польщі, Чехії, Німеччини, Литви, Латвії. Наймасштабнішим заходом стала міжнародна конференція „Як позбутися Леніна в головах українців“, проведена з Французьким інститутом та Європейським форумом для України. Участь у ній узяли експерти з Франції, Чехії, Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Грузії, Росії.

Такі зустрічі дали можливість напрацювати конкретні механізми подолання тоталітарного минулого. У практичній площині закордонний досвід використано, зокрема, у процесах перейменування вулиць, пов'язаних з комуністичними минулим. З минулого року міста України стали позбавлятися слідів тоталітаризму на своїх мапах.

Важливий елемент формування нової політики національної пам'яті – робота над календарем історичних дат. Наші працівники опрацювали календар пам'ятних дат, які відзначатимуться 2015 року на державному рівні. У лютому його схвалено Верховною Радою.

З ініціативи Інституту встановлено нове свято – День захисника України, який відзначатиметься 14 жовтня, на свято Покрови. Україна нарешті відмовилася від радянського Дня захисника Вітчизни 23 лютого.

Важливим елементом десовєтизації стало торішнє відзначення Дня перемоги. Торік Україна вперше згадувала полеглих у Другій світовій одночасно з Європою – 8 і 9 травня. Ще однією новизною стало використання під час урочистостей нової символіки – червоного маку (символу європейського і українського) замість радянсько-російської „георгіївської стрічки“. З цього року 8 травня стало офіційним Днем пам'яті та примирення. Крім відмови від сталінського визначення „Велика вітчизняна війна“, Інститут обґрунтував необхідність заміни терміну „визволення від нацистських загарбників“ на „вигнання нацистських окупантів“, адже використання першого з них мало на меті приховати, що після 1944 року Україна і далі перебувала в неволі, під владою іншого тоталітарного режиму – комуністичного.

Наступне важливе завдання – популяризація історії своєї країни. Більш як половина наших громадян – це люди, котрі отримували освіту в радянські часи, ніколи не вивчали історії України. Публічна освіта охоплює публікацію та поширення науково-популярних історичних статей і книжок, проведення виставок, презентацій, інших заходів для громадськості.

Цьогорічна інформаційна кампанія з нагоди 70-річчя закінчення Другої світової війни розпочалася в січні з відкриття у Музеї Великої вітчизняної війни експозиції „Авшвіц: український вимір“. Світлина, документи, свідчення розповідають про українців – в'язнів та визволителів найжахливішого з нацистських концтаборів.

Започатковано кінолекторій і майданчик для дискусій на історичні теми „(Не)засвоєні уроки минулого“. Місця зустрічей – університети, музеї.

Спільно з Центром досліджень визвольного руху Інститут завершив розробку законопроекту про доступ до архівів репресивних органів комуністичного тоталітарного режиму 1917-1991 років. Інститут має прийняти документи комуністичних спецслужб, що досі зберігаються в силових та правоохоронних органах сучасної української держави. Колись таємні архіви стануть джерельною базою для вивчення минулого і розвінчування міфів радянської доби.

За проектом „Усна історія Майдану“ ми записали вже понад 300 інтерв'ю учасників Революції Гідності. Всі вони зберігатимуться у спеціальному архіві, а частину зібраних буде видано спільно з польською дослідницькою організацією „Карта“.

Отож зміни в Інституті важко не помітити – він став інший за формою та змістом. Це відбулося завдяки людям, які в ньому працюють, які є джерелом змін. Український інститут національної пам'яті дуже змінився за цей рік. Так само, як дуже змінилася і вся держава. Суспільний настрій – це вітер змін. Інститут напинає вітрило, щоб вивести країну з минулого у майбутнє.

Передплачуйте і читайте „Свободу“

- Понад 120 років на службі діаспори
- Найповніша інформація з життя українських громад в Америці
- Електронний архів – www.svoboda-news.com

Відділ передплати:

973-292-9800 дод. 3042

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Хто ж проти Меморіялу Митрополита?

26 років минуло відтоді, як Українська Греко-Католицька Церква вийшла з підпілля. Церква, що дала Галичині та й всій Україні наймогутнішу духовну постать століття – Митрополита Андрея Шептицького. Сила духа Галицького Митрополита була такою, що навіть сталінська влада не наважилася зачіпати його особу. Більшовики боялися впливу А. Шептицького, тому НКВД завело таємну справу на Митрополита під назвою „Ходячіє“ і завербувало тьму сексотів – від прибиральниці до університетського професора, які активно шпигували за Владикою, продовжуючи роботу своїх попередників – царських вояків, які заарештовували Митрополита ще у 1914 році.

Пам'ятник такій людині, як Митрополит Андрей, не тільки інформуватиме громадськість Львова і туристів про його особистість, але й займе своє місце у вихованні і формуванні духовної ідентичності майбутніх поколінь.

Львів запізнився з меморіалом Великому Митрополитові. Жителі Прилбич, Яворова, Тернополя виявилися набагато активнішими, ніж ми, львів'яни, збудувавши йому пам'ятники та створивши музеї.

І ось нарешті у Львові цей процес зрушився з місця, але стався курйоз: з'явилися групи нікому невідомих „активістів“, які відверто затягують процес побудови меморіялу, мотивуючи свою діяльність потребою захисту скверу. І при цьому у представленому проекті пам'ятного комплексу заплановано створити новий сквер з 59 нововисаджених дерев.

Більше того, якщо придивитися до пропонуваного плану, то стане зрозуміло, що площа св. Юра разом з пам'ятником має стати перлиною планування і туристичною атракцією. То що ж захищають „активісти“? Невпорядкований сквер? Дорогу, яка нагадує пральну дошку? Дерева, частина з яких є сухими і становлять небезпеку для людей? Чи може основною метою цього „протесту“ є затягування так потрібного нашому краю будівництва?

Ми не знаємо реальної мети цієї акції, однак, можна відверто стверджувати, що цей незрозумілий конфлікт сприяє непорозумінню серед жителів і гостей міста, дає поживу російсько-путінським пропагандистам для чергових антигалицьких, антильвівських та антикатолицьких опусів, можливість для представників Московської Церкви творити міт про несприйняття постаті Шептицького у Львові, що підштовхує до думки, що „протестуючі“ групи навмисно чи неусвідомлено працюють на користь ворогів Церкви, Львова, України.

Помер Богдан Сорока

(Закінчення зі стор. 1)

рив низку ілюстрацій до поетичної збірки Ігоря Калиця „Відчинення Вертепу“, яку було видано в Лондоні під назвою „Вірші з України“. Відтак КГБ порушило кримінальну справу проти Б. Сороки, його творчість в СРСР була заборонена.

Зокрема художник відомий циклами творів „Фолкльорні мотиви“, „Українська мітологія“, „Емблеми і символи“, „Страсті Христові“, „Похід гномів“, „Купальські забави“, „Символи Григорія Сковороди“, „Дерев'яні церкви Галичини“, „Архітектура Львова“, „Подорож Узбекистаном“. Також створив графічні ілюстрації до творів Тараса Шевченка, Лесі Українки, Василя Стефаника, Романа Іванчука та інших українських письменників.

Твори Б. Сороки знаходяться у художніх збірках 11 українських музеях загальнодержавного значення і у восьми музеях поза Україною – в Торонто, Нью-Йорку, Чикаго, Брюсселі, Вільнюсі, Мюнхені.

Ділячись з друзями сумною вісткою про смерть Богдана Сороки, талановитого мистця і прекрасної людини, Єпископ Української Греко-Католицької Церкви в Парижі Борис Гудзяк написав на своїй сторінці у „Facebook“:

„...Складну біографію людини, що немовля була з матір'ю в в'язниці, бо батьків жорстоко засудили на десятиліття каторги за їхній принципний патріотизм, напишуть дослідники. Сьогод-

Таким чином, напрошується питання, чи не є цей „протест“ ще одною ланкою багатовікового ланцюга війни Російської Церкви та російської влади проти УГКЦ, до якого входять ще і такі заходи як ліквідація всіх парафій Греко-Католицької Церкви на території Наддніпрянської України у XVIII-XIX ст., вербування священників у московфільські рухи, арешт і заслання Митрополита Андрея у 1914 році, насильницьке закриття понад 200 парафій на західній Україні у цьому ж році, руйнація та грабунок церков радянською солдатнею у 1939-1941 роках, арешти, катування, розстріли та депортація священників та єрархів у часи радянзації, спроба ліквідації Церкви на псевдособорі 1946 року, переслідування діячів Церкви у підпіллі у повоєнні часи, постійні інформаційні провокації проти УГКЦ у новітній час, включаючи створення антицерковних груп типу догналів та вимоги до Святого Престолу „повернути“ усі (!) парафії Московській церкві тощо?

Тут рішуче слово мало б сказати керівництво УГКЦ, як і місцева та обласна влада.

Дехто вважає, що не слід сьогодні будувати дорогий пам'ятник Митрополитові, бо ж йде війна. Інший авторитетний львів'янин закликає почекаати з пам'ятником, бо це розколює нинішнє місцеве суспільство. Але це лише спроба зірвати початок будівництва монументу і впорядкування території. Якщо так боїтеся за гроші, панове, то можна продати бодай дециму того, що нам залишив у спадщину Митрополит Андрей. І постане тоді йому пам'ятник на висоту Ейфелевої вежі.

Митрополит виховав цілі покоління українців, які встали на боротьбу проти більшовиків та нацистів. Панове протестувальники, раджу звернутися до наукового співробітника Державного історичного архіву у Львові – Оксани Гайової, і вона вам покаже чимало документів, які не встигли знищити комуністи, і вони вам підтвердять правду про діяльність нашого Духовного Провідника.

Галичина у XIX-XX ст.. дала нашому народові двох духовних велетів – Івана Франка та Митрополита Андрея. І ніяка дрібнота з байдужого і ворожого таборів не зупинить переможної ходи українського народу. Прочитаймо ще раз працю Митрополита Андрея „Як будувати рідну хату“. А пам'ятник Шептицькому всеодно стоятиме у Львові!.

Ігор Федик

Завідувач музею

Митрополита Андрея Шептицького,

Львів

ні ж, у цей передпасхальний час, хочеться згадати легкість і гумор постави, слова і мистецтва Pokійного.

Його гномики і мітологічні твори, унікальні види Львова і зображення дерев'яних церков будуть частиною наших світлих пережиттів назажди.

В 1978 році я мав щастя зустрітись з матір'ю Богдана Сороки – Катериною Зарицькою. При зустрічі кмітливий художник провів для мене, американського відвідувача Львова, екскурсію Національним музеєм, а вдома за суніцями, що їх подала пані Люба, – а я вперше їх куштував саме у них вдома – пан Богдан влаштував для мене на підставі відвідин музею та домашніх експонатів іспит з історії мистецтва.

10 років пізніше наче цілком серйозно випитував мене: що ж то за таку літеру „Г“ я б хотів бачити у нашому родинному ex libris. Я довго пояснював про той гачечок, який обрізала радянська влада. Пояснював тому, хто добре знав Горгани, смакував гогодзи, малював гномиків і вся його родина сиділа за гратами. Аж наприкінці свого славістичного екскурсу, я зрозумів, що пан Богдан дре з мене лаха.

Його мистецькі твори і до болю щирі спомини – це виняткові кадри героїчної епохи протистояння тоталітаризмові. Він вистояв, свідчив і потішав.

Складаю найщиріші співчуття пані Любі, Соломії, Устині і усім родині.

Господь дарує Pokійному Великодній похорон, у Світлий Тиждень.

Вічна пам'ять! Христос Воскрес!“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Разом протистоятимуть Росії

ОСЛО. – 10 квітня міністри оборони країн Північної Європи виступили у норвезькій столиці з декларацією, в якій проголосили готовність поглибити зв'язки в галузі оборони з метою зміцнення європейської безпеки, що опинилася під загрозою через дії Росії. У спільній заяві міністрів Швеції, Норвегії, Фінляндії, Данії й Ісландії, опублікованій норвезькою газетою „Aftenposten“, йдеться про те, що „Росія кидає виклик безпеці Європи... Російські керівники виявили готовність застосувати військові засоби для досягнення своїх політичних цілей. Дії Росії є найбільшим викликом безпеці Європи“. Швеція й Фінляндія не є членами НАТО, але вони розширили свою співпрацю з Північноатлантичним альянсом. Ухвалена декларація передбачає зміцнення зв'язків в оборонній сфері між п'ятьма країнами і більш активну взаємодію з країнами Балтії. Заява з'явилася на тлі напруження в Європі через анексію Росією українського Криму минулого року і російської підтримки бойовиків на сході України. („Радіо „Свобода“)

■ „Леопарди“ ще послужать

БЕРЛІН. – Німецька влада оголосила, що викупить сотню танків „Леопард 2“, які були продані підприємствам оборонної промисловості через різке скорочення витрат на оборону після закінчення холодної війни. Танки ціною 23 млн. дол. будуть модернізовані та заново введені в експлуатацію. Цей крок німецького уряду розглядається як реакція на зростаючу напруженість між НАТО та Росією через кризу в Україні. Під час холодної війни Західна Німеччина володіла 3,500 танків, проте зараз в експлуатації залишаються лише 225. (Bi-Bi-Ci)

■ Терористи не складають зброї

БАГДАД. – 11 квітня терористичне угруповання „Іслямська держава Іраку і Леванту“ (ІДІЛ) опублікувала в Інтернеті погрози здійснити масові теракти на території Сполучених Штатів. „Ми повторимо 11 вересня, і ми надішлемо машини, наповнені вибухівкою і смертниками“, – говориться в заяві. Також ІДІЛ погрожує спалити США і, як можна судити з викладених терористами в Інтернеті зображень, атакувати Білий Дім і Конгрес США. (УНІАН)

■ Засуджено ісламських радикалів

КАЇР. – 11 квітня єгипетський суд засудив керівника забороненого „Мусульманського братства“ Мухаммада Баді і 13 інших членів групи до смертної кари за звинуваченням в підбурюванні до насильства. Суд також засудив громадянина США та Єгипту Мухаммеда Солтана до ув'язнення за підтримку групи і передавання неправдивої інформації. Рішення можуть бути оскаржені в єгипетському високому цивільному суді. Цей процес може зайняти роки до оголошення остаточного вердикту. Чоловіки були серед тисяч затриманих після повалення тодішнього Президента Мухаммеда Мурсі в 2013 році. Президент Єгипту Абдель Фаттах аль-Сісі, який був головнокомандуючим армією і скинув М. Мурсі після масових вуличних протестів, описує „Мусульманське братство“ як серйозну загрозу безпеці. (Радіо „Свобода“)

■ Прибалти співпрацюють у сфері оборони

ВІЛЬНЮС. – Три держави Балтії – Литва, Латвія та Естонія – розглянуть можливість спільних закупівель зброї і співробітництва в оборонній сфері. „З метою ефективного використання фондів, призначених для оборони, вкрай важливе тісне співробітництво Балтійських країн у сфері оборони, включаючи навіть закупівлю озброєнь“, – заявив Альгірдас Буткявічюс після зустрічі зі своїми колегами з Латвії та Естонії. Свою підтримку спільним закупівлям озброєнь підтвердила і прем'єр Латвії Лаймдота Страуяма, проте глави урядів не деталізували можливі закупівлі якихось конкретних озброєнь. Прем'єри країн Балтії також підкреслили, що необхідно втілити прийняті на зустрічі НАТО у Вейльсі рішення про додаткові заходи безпеки. (УНІАН)

Росія нищить кримських татар

71 рік тому, 18 травня 1944 року, почалася депортація корінного населення Криму – кримських татар, яка тривала дві доби. Для її проведення було зосереджено понад 32 тис. вояків НКВД. Тих, хто чинив опір або не міг йти, розстрілювали на місці. Сталінові доповіли про виселення 183,155 осіб. Більшу частину було вивезено до Узбекистану, Казахстану і Таджикистану, невеликі групи було відправлено на північ Росії. Спецпереселенців обмежили в правах, за невеликі порушення режиму засуджували до 25 років позбавлення волі у таборах. Медичного обслуговування не було. Лише в Узбекистані за шість місяців 1944 року померло понад 16 тис. осіб.

Тривалий час кримські татари домагалися дозволу повернутися на свою землю (незалежне Кримське ханство було проголошене 1441 року), заселену приходьками з Росії. Їх домагання підтримували правозахисники, зокрема генерал Петро Григоренко. Лише з відновленням незалежності України цей багатотрагедійний народ зміг повернутися в Крим.

Рік тому Росія з застосуванням війська захопила Крим і мирне життя кримських татар скінчилося. Відразу почалися викрадення, тортування і вбивства активістів цього народу. Складено списки забороненої літератури. Зазнають тиску провідник кримськотатарського народу Мустафа Джемільєв, голова Меджлісу кримських татар Рефат Чубаров. 2 квітня кримськотатарський канал „АТР“ припинив мовлення у Криму, позбавлений ліцензії. Залишилися лише одна з 11 національних газет, припинено радіомовлення. В Росії заборонили показ фільму „Хайтарма“ про депортацію народу.

У світі звернули увагу на гноблення кримських татар. Заступник Державного секретаря США Вікторія Нуланд 10 грудня 2014 року на слуханнях у Комітеті з закордонних справ Сенату заявила про панування терору в окупованому Криму та окремих районах на Донбасі. Комітет з захисту прав кримськотатарського народу попросив ООН, Туреччину та Україну звернути увагу на порушення прав корінного народу в Криму.

Діаспора кримських татар разом з представниками українських організацій в США 29 березня провела біля Генерального консульства Росії у Нью-Йорку пікетування на підтримку телеканалу „АТР“. На Майдані Незалежності у Києві відбулася акція „Не вбивайте АТР!“, яку провели Кримськотатарський молодіжний центр, громадська ініціатива „КримSOS“ та Комітет з захисту прав кримськотатарського народу.

Президент України Петро Порошенко призначив М. Джемільєва Уповноваженим Президента у справах кримськотатарського народу. Україна надала можливість засобам масової інформації, яким відмовлено у ліцензуванні в Криму, перенести свою діяльність з окупованого півострова до української столиці. Регіональні відділення Агенції „Кримські новини“ діятимуть у різних містах України, а також в Анкарі та Стамбулі. Кримськотатарські організації Туреччини виступили проти окупації Криму Росією і засудили її репресії щодо кримських татар. Про це йдеться в резолюції, яка була прийнята в ході Консультативної наради Платформи кримськотатарських організацій Туреччини 4-5 квітня в Анкарі. Світовий конгрес кримських татар відбудеться в Туреччині 31 липня-2 серпня цього року.

Активісти готуються до інформаційних акцій, присвячених трагічним подіям 18 травня 1944 року, до проведення 17 травня масштабних жалоб. Закордонні українці матимуть нагоду виявити свою підтримку переслідуваного корінного народу України, засудити окупаційну політику Росії та репресії щодо кримських татар, порушення прав людини, зажадати розгляду цих безчинств на рівні міжнародного суду.

ІСТОРІЯ

Авіопошта почалася з України

Левко Хмельковський

У червні 2006 року в Денбері, Коннектикат, відбувся філателістичний аукціон, на який було виставлено два відправлення авіопошти з квітня 1918 року загальною вартістю 380 дол. Обидва були вислані літаками „Ганза-Бранденбург С-1“ (австрійська версія німецького літака „Альбатрос“) зі Львова до Відня. Лист до Рудольфа Розенбаума і картка до Павли Гошовської мали поштові марки, спеціально випущені для авіопошти. В обох випадках літаки через поламаки мали аварійні приземлення – перший біля Ярославля, другий біля Кракова.

Філателісти зберегли пам'ятку першої у світі авіопоштової лінії, яка відкрилася в березні 1918 року з Відня до Києва через Краків, Львів та Проскурів для прискорення переговорів між Австро-Угорщиною та Українською Народною Республікою. Пошта у Київ доставлялася у рекордно короткі терміни – 13 годин замість двох діб залізницею.

20 березня у перший рейс злетів літак „Бранденбург“ з двома легунами на борту. На віденському летовищі стояла почесна варта, грала військова оркестра, майорили прапори держав-учасниць авіолінії. З промовами виступили військові інженери, летуни і військовий міністер Австро-Угорщини.

Через три години літак приземлився у Кракові. Після ночівлі у Львові, ранком наступного дня літак вже був у Проскуріві (тепер – Хмельницький). Ще три години – і

Українська поштова марка до 75-річчя авіопошти.

Київ. Лінія працювала інтенсивно та регулярно. Перевезення здійснювалися декількома літаками.

Перша в світі марка повітряної пошти була надрукована 31 березня 1918 року у Відні на честь відкриття авіолінії. Відтоді у світі виникла традиція до ювілейних дат випускати марки та конверти. У Відні використали уже існуючу марку, на якій зробили додатковий напис.

Вперше пошту перевезли літаком в 1911 році, але це не було відкриттям постійної лінії, а лише рекламним летом на коротку відстань. У квітні 1918 року нова міжнародна авіолінія виглядала так: Відень-Оломоуц (Чехія)-Краків-Львів-Проскурів-Київ (або Одеса).

Іноді перевозили й пасажирів. Останній лет „Бранденбург“ здійснив 5 листопада 1918 року, не долетівши до Києва. Його перепили поляки у Львові.

У 1993 році пошта України випустила поштову марку до 75-річчя першої у світі авіопоштової лінії.

Австрійські авіопоштові марки.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

ЦІНИ НА ПЕРЕДПЛАТУ НАШОЇ ГАЗЕТИ

ДРУКОВАНА „Свобода“ (на папері)

Члени УНСоюзу	Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
	Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
	80 дол.	45 дол.	90 дол.	50 дол.

ЕЛЕКТРОННА (www.svoboda-news.com)

40 дол.* на рік для всіх

* Ціна передплати електронної версії зменшилася з 65 до 40 дол.

Передплатити можна кредитовою картою з веб-сторінки www.svoboda-news.com, або зателефонувавши до відділу передплати на 973-292-9800, дод. 3040).

ДРУКОВАНА І ЕЛЕКТРОННА

Члени УНСоюзу	Члени УНСоюзу		Не-члени УНСоюзу	
	Рік	Пів-року	Рік	Пів-року
	85 дол.	50 дол.	95 дол.	55 дол.

Для тих читачів, котрі отримують друковане видання, передплата електронної версії „Свободи“ коштуватиме всього на 5 дол. більше.

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Залізничники відремонтували бронетранспортер для фронту

Олександр Вівчарик

СМІЛА, Черкаська область. – У науково-виробничому приватному підприємстві „ДАК-Електропром” відремонтували для фронту бронетранспортер БТР-70 і 23 березня передали до 34-го батальйону з Кіровограда. Урочисте передання відремонтованої бронемашини мало відбутися урочисто в центрі міста, але представники батальйону приїхати з фронту не змогли, тому підприємство відіслало оновлену машину в зону бойових дій самотужки.

Генеральний директор підприємства Олексій Давиденко повідомив: „Ми могли б ремонтувати 10 таких машин щомісяця. Зараз у нас трудиться майже 100 осіб. Якщо б отримали замовлення, прийняли б до праці ще 70 робітників. Головний вид діяльності підприємства – ремонт електричних машин для залізниць, трамваїв і тролейбусів,

Відремонтований бронетранспортер в центрі Сміли. (Фото: Олександр Вівчарик)

а тепер, як бачимо, це може бути і бронетехніка”.

Місцевий підприємець Михайло Лісковський передав на фронт ще й гуманітарну допомогу. Бойову машину освятив настоятель храму Івана Хрестителя Української Автокефальної Православної Церкви о. Михайло Шевчук.

Передали допомогу американців

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Учасники волонтерського центру Харківсько-Полтавської єпархії Української Автокефальної Православної Церкви 5 березня повернулися з зони бойових дій, куди в район Маріуполя відвезли допомогу оборонцям Маріуполя від російських окупантів. 15 теплих комбінезонів було передано прикордонній заставі, бійці якої вже не один місяць пильно охороняють державний кордон України, живучи на морському березі в наметах. Окремим транспортом товариство „Інверт”, що виготовляє кондитерські вироби з маркою „Диканське”, доставило 100 ящиків печива у Маріуполь.

Захисникам від російського агресора на східних кордонах України надали допомогу американці та українці зі США. „Доставлені під Маріуполь ковдри, светри, штани, шапки, черевики, білизна, бритви, крем для бриття, медикаменти придбали

Волонтерки з США Деніс Правел (ліворуч) та Олена Шемчук.

Олена Шемчук з Данмору та Деніс Правел з Скрентону, волонтерки з Пенсильванії, які надіслали скрині з допомогою для українських військових через компанію „Лев-агенція” (директор Юрій Зімбіцький). Прислужилися цій добродійній справі й парафіяни Об'єднаної церкви Христа, що майже в центрі Лігайтону.

Народний депутат Юрій Бублик надав волонтерському центрові транспорт для передання допомоги бійцям.

Встановили портативний апарат

Аліна Дудка

КИЇВ. – 11 березня портативний апарат штучної вентиляції легенів встановили у відділенні реанімації та інтенсивної терапії

Лікар з новим апаратом.

Київського військового шпиталю. За 250 тис. грн. його придбала Фундація „Вільна Україна” (Ukrainian Freedom Fund) для інтенсивної терапії поранених.

Новий апарат може застосовуватися у вертольотах і літаках. Сьогодні в Україні є лише три таких апарати, два з яких використовуються в зоні бойових дій, а третій апарат встановили у Києві.

„Тепер у нас набагато більше шансів врятувати пацієнта у важких випадках”, – прокоментував подію головний анестезіолог Міністерства оборони України, полковник Володимир Мельник.

„Уже не вперше ми допомагаємо шпиталеві. Але сучасне медичне обладнання дуже коштовне, а лікарі не можуть швидко надати допомогу на старому обладнанні”, – додав Едуард Возний, представник „Ukrainian Freedom Fund”.

Нагороджено майбутніх воїнів

Голова Черкаської обласної адміністрації Юрій Ткаченко вручає відзнаки. (Фото: Олександр Костирко)

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 18 березня у Навчальному центрі Державної прикордонної служби України ім. Ігоря Момота за участю голови обласної адміністрації Юрія Ткаченка нагороджено перших 52 школярів Черкащини, які мають найкращі показники у військово-спортивній підготовці.

Їм вручено спеціальні відзнаки „Відмінник захисту Вітчизни”, які впроваджено у зв'язку з воєнними діями в Україні та введенням пред-

мету „Захист Вітчизни” в навчальних закладах.

У листопаді 2014 року Департамент освіти і науки Черкаської обласної адміністрації оголосив конкурс на найкращий ескіз відзнаки. Надійшло понад 250 робіт з різних навчальних закладів області. Найкращим визнано проект учня Гордищенської школи Артема Бабича.

У подальшому нагородження проводитиметься щорічно в травні. Кандидатів на вручення нагород визначатиме комісія Департаменту освіти і науки.

Вшанували пам'ять загиблих

Сергій Горичів

ОДЕСА. – Поминальною молитвою, запаленими лямпаками, квітами та хвилиною мовчання вшанували одесити пам'ять своїх земляків і полку „Азов”, що полягли у боях з російськими агресорами. 26 березня відбулося віче-реквієм на сороковини загибелі Миколи Троїцького („Акели”), Олександра Кутуза („Кутуза”) і В'ячеслава Кирилова („Козака”). Вони полягли в бою під Широкино в Донецькій області під час наступальної

операції 14 лютого.

В. Кирилов загинув при мінометному обстрілі, закривши своїм тілом друга, який завдяки цьому залишився живим. М. Троїцький загинув, визволяючи з полону товариша – О. Кутуза, але разом вони знову потрапили у полон, де загинули від катувань.

В ході віча присутні дізналися, що цього дня у Пісках загинув ще один одесит – борець батальйону „ОУН” Михась Сусло („Слідопит”). Вшанували і його світлу пам'ять.

озеро
відліку
Точка
Небесне
Одесі
Таки
Спокійно

кінофестиваль
30 квітня-3 травня
2015 р.

дальші інформації
www.ukrainianmuseum.org

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ • THE UKRAINIAN MUSEUM
222 East 6th Street
New York, NY 10003
212.228.0110
www.ukrainianmuseum.org

The Ukrainian Museum's film program is supported, in part, by public funds from the New York City Dept. of Cultural Affairs, in partnership with the City Council.

люди
В
кофта
красиві

Зелена

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Відбулися річні збори Округу Нью-Джерзі

Рома Гадзевич

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – 27 березня в Головній канцелярії Українського Народного Союзу відбулися річні збори Округу Нью-Джерзі. Присутні були представники 37-го, 42-го, 76-го, 133-го, 134-го, 155-го, 171-го, 269-го і 287-го відділів. Збори відкрив голова округу Юрій Симчик, який привітав усіх присутніх. Перший заступник президента УНСоюзу Михайло Козюпа був обраний головою зборів, Стефан Вельгаш – секретарем. Екзекутиву УНСоюзу представляли Головний секретар Христина Козак і скарбник Рома Лісович.

Р. Лісович, яка промовляла першою, поінформувала, що УНСоюз, зважаючи на нові вимоги до діяльності забезпечених компаній, працював з перевищенням цих вимог. Оскільки Союзівка перейшла до Української Народної Фундації, активи УНСоюзу зросли на кінець 2014 року до 7.7 млн. дол. (на кінець 2013 року було 4 млн. дол.) і УНСоюз мав дохід 2.4 млн. дол. проти 403 тис. дол. у 2013 році. У висліді УНСоюз міцно став на ноги і готовий до нових досягнень.

Х. Козак також представила добрі новини. Зріс дохід від продажів забезпечень на понад 214 тис.

Учасники річних зборів Округу Нью-Джерзі Українського Народного Союзу. (Фото: Рома Гадзевич)

дол. проти 76 тис. дол. у 2013 році.

Головний секретар презентувала відзначення працівників Головної канцелярії УНСоюзу і членів Округу Нью-Джерзі (які не були присутні на останній конвенції УНСоюзу). В УНСоюзі працюють Володимир Гончарик вже 22 роки, Джо Банах і Надія Салабай – по 26

років.

С. Вельгаш прочитав протокол річних зборів Округу за 2013 рік. Ю. Симчик, звітуючи про свою працю на посаді голови Округу, зазначив, що Округа продала у 2014 році 30 забезпечень з покриттям понад 2 млн. дол. Продаж забезпечень та інформуван-

ня про можливості УНСоюзу успішно провадилися на численних імпрезах, зокрема на Українському фестивалі в Перт-Амбой, Нью-Джерзі, де УНСоюз був представлений вперше.

В. Гончарик представив фінансовий звіт, після чого члени Контрольної комісії Оксана Станько і М. Козюпа доповіли про ретельне ведення усіх справ. Звіти дістали схвалення зборів.

Номінаційна комісія на чолі з Михайлом Богданом за участі членів О. Станько та Ю. Симчика запропонувала кандидатів до провладу Округу. Збори обрали О. Станько головою Комітету, Ю. Симчика – заступником голови, С. Вельгаша – секретарем, В. Гончарика – скарбником, М. Богдана – організаційним референтом, Валентину Каплун і М. Козюпу – до Контрольної комісії, Неонілу Сохан і Ієновефу Куфту – почесними членами Округової управи.

О. Станько подякувала зборам за довіру і закликала до нових ініціатив в ім'я зростання активності Округу.

Після обговорення ще деяких питань, зокрема щодо наступного Фестивалю української культури на Союзівці та інтернет-сторінки УНСоюзу, учасники зборів продовжили спілкування за частуванням.

УНСоюз оголошує приділ стипендій та нагород студіюючій молоді на академічний рік 2015-2016

Кандидати на стипендії або нагороди мусять:

- Бути активними членами УНСоюзу принайменше два роки до 1-го червня 2015 року
- Під час останніх двох років, мати полісу принайменшої вартості \$5,000 (не включає поліс Термінового страхування)
- Бути прийняті на студії до університету в США або в Канаді

Аплікація на стипендію або нагороду від УНСоюзу мусить бути вислана до 1-го червня 2015 року

За точними інформаціями телефонуйте до Головної канцелярії УНСоюзу або відвідайте сторінку "Наші Пільги" на інтернетній мережі УНСоюзу:

www.UkrainianNationalAssociation.org

UNA, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054
800-253-9862 ext. 3011

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

запрошує на

круглий стіл

на тему

„Війна в Україні: політичний та військовий аспекти“

Учасники

Михайло Кирилук

полковник українського війська,
Представник Міністерства Оборони України
при Постійному Представництві України до ООН

Михайло Орест Логуш

полковник американського війська

Василь Лопух

Дійсний член НТШ

ведучий

Олександр Мотиль

політолог
професор Ратгерського університету

**в суботу, 25 квітня 2015 року,
о 5-ій годині по пол.**

в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Школа підготувала благодійний концерт

Микола Дупляк

СИРАКУЗИ, Нью-Йорк. – Школа українознавства ім. Лесі Українки, яку очолює Світлана Бігс, 22 березня влаштувала концерт „Повертайтеся додому живими!“, присвячений воїнам антитерористичної операції на сході України. Концерт відбувся у шкільному будинку на сцені, прикрашеній тризубом, українськими прапорами та гаслом „Єдина родина“.

Лише за два тижні після Шевченківського свята школа підготувала нову мистецьку програму. Перед концертом, що відбувся після Служби Божої в церкві св. Івана Хрестителя, учасники частувалися кавою та печивом, про що подбали вчителі та батьки школярів.

Концерт відкрив Василь Троянович, присутні хвилиною мовчан-

Танцюристки (зліва): Бріджит Ганущак, Лора Ганущак, Кері Ткач і Христия Бобецька. (Фото: Христия Волицька)

ня вшанували героїв, які загинули в боротьбі з російськими загарбниками на сході України. До мистецької програми приєднався суміський танцювальний ансамбль „Одеса“ під керівництвом Славки Бобецької, у виконанні якого публіка побачила танці „Привіт“ і „Київський козачок“.

Молитву за воїнів-героїв виголосив о. Михайло Досяк.

Доповідь про боротьбу українського народу за волю прочитав учитель Олександр Степанюк. Тему боротьби проти російських агресорів в наші дні розвинула директор школи С. Бігс, а школярі виступили з низкою пісень і віршів. Ведучими були вчительки Христина Волицька і Христина Бідна.

Молодші школярі розважали публіку піснями „Травка муравка“ та „Діти України“, хлопці вели дія-

(Закінчення на стор. 17)

Святкували 40-річчя української громади

Управа Осередку на 2015 рік: (зліва перший ряд) Богдан Боднарук, Дарія Томашоська, Віктор Лісничий, Микола Компанієць, Галя Лісничка, (другий ряд) Віра Боднарук, Євген Томашоський, Анна Мацілінська, Оріся Свистун. (Фото: Віктор Лісничий)

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флорида. – 16 березня відбулися загальні збори Українського релігійного і культурного осередку ім. св. Андрія. Головою зборів був Роман Шраменко. До нової управи увійшли: Віктор Лісничий – голова, Дарія Томашоська – заступник голови, Богдан Боднарук – секретар, Микола Компанієць – скарбник, Клара Шпичка – організаційний референт, Віра Боднарук та Галина Лісничка – культурно-освітні референти, Марія Никитин – суспільна опіка, Євген Томашоський – господарський референт, Оріся Свистун, Володимир Шпичка та Анна Мацілінська – вільні члени. Микола Веремієнко, Одарка Горбачевська та Віктор Каплій обрані до контрольної комісії.

40 років тому відбулися перші сходи українських піонерів в Норт-Порті, Флорида, де було вибрано

першу управу української громади в цій околиці. Цікавий нарис розвитку і праці української громади в Норт-Порті подав Р. Шраменко.

На початку 1970-их років з'явилося тут декілька українських родин з США і Канади, які купували землю під будову. В кінці 1974 року було вже 12 родин, які виявили бажання організувати українську громаду.

14 січня 1975 року відбулися перші сходи в домі Василя і Тетяни Чубатих, на яких вибрано з-поміж 12 присутніх першу управу і контрольну комісію, до яких увійшли Володимир Різник, В. Чубатий, Лідія Тимошенко, Лідія та Юрій Головки, Параня Стефурак-Сич, Павлина Різник і Володимир Тимошенко. Початкова назва була „Об'єднання українців в Норт-Порті“.

Почали приїздити нові українські родини, а між ними завітав канадський сенатор українського походження Павло Юзик з дружиною Марією. Завдяки цим родинам зро-

(Закінчення на стор. 17)

Пластуни провели „Зимову прогулянку“

Ірена Савчин

МОНТІСЕЛО, Нью-Йорк. – Вже восьмий рік відбувається одноденна „Зимова прогулянка“ пластунив Нью-Йоркської метрополії та їх родин. Цього року прогулянка відбулася 1 лютого на лещетарській горі „Holiday Mountain“. Її організували члени сеньйорського куреня „Спартанки“, гурток Нью-Йорк-Нова Англія.

Молоді пластуни (31 особа) та їхні родини, разом 75 учасників, скористалися з нагоди познайомитися з лещетарством або поліпшити свою вправність на початкових стежках прихильної гори. Також була нагода брати участь в „tubing“ – спусках з засніженої гори на гумових колах. По обіді пластуни здавали іспити вмілості „Морозенко“ або „Лещетар“.

При кінці дня всі зібралися на велику ватру, де можна було зігрітися пісеньками, солодощами і теплим товариством. Організатори виконали знайому казку „Ріпка“ і включили новаків і новачок до участі в інсценізації.

При ватрі також пом'янули полеглих в Україні хвилиною мовчанки.

Ватра закінчилася традиційною пластовою піснею прощання „Ніч вже йде“ та іскрою.

Всім дуже сподобалася „Зимова прогулянка“. Батькам було особливо приємно, що пластуни різного віку мали нагоду розважатися разом в сніговому оточенні. Організували прогулянку Романа Пилип, Ліда Прокоп, Леся Матійцьо і Леся Магун. Курінь „Спартанки“ буде організовувати ще одну „Зимову прогулянку“ в 2016 році.

Учасники пластової „Зимової прогулянки“.

НОВИНИ НАУКИ

Андрій Курков: „Україні не потрібен третій Майдан“

Андрій Курков

ЕДМОНТОН, Альберта. – 3 нагоди першої річниці Євромайдану Канадський інститут українських студій (КІУС) 9 березня в Альбертському університеті організував триденний симпозіум та запросив українського письменника Андрія Куркова виступити перед аудиторією з 200 осіб 49-ту щорічну Шевченківську лекцію, яка стала головною подією симпозіуму. А. Курков представив доповідь „Скільки майданів потрібно Україні, щоб стати іншою?“. Директор КІУС д-р Володимир Кравченко відкрив і керував зібранням, а д-р Наталія Пилип'юк представила доповідача.

У першій частині А. Курков розповів про свій особистий досвід письменника у контексті змін, які відбувалися перед розпадом СРСР. Саме тоді А. Кур-

ков розпрощався зі своїм радянським минулим і почав ототожнювати себе з Україною. На думку А. Куркова, однією з постійних проблем України за часи незалежності була відсутність серед політичної еліти справжніх будівників держави. Українські політики ніколи не вважали Україну своєю національною територією. Використовуючи аналогію про зведення будинку, коли власник починає огорожувати свою територію, А. Курков відзначив, що Україна так і не спромоглася підписати угоди з Росією про позначення державного кордону.

Така ж невдача спіткала Україну у інформаційному й культурному просторі. На Донбасі і в Криму інформаційні засоби контролювала місцева еліта, яка використовувала їх для збереження радянської ментальності серед місце-

вого населення. З початком Євромайдану Україна увійшла в період націєтворення, що є також небезпечним періодом, зважаючи на майбутні виклики. Російські провідники сподіваються, що складні економічні обставини виснажать українців, спонукають їх облишити боротьбу з Росією та повстати проти свого уряду. А. Курков зауважив, що, якщо не буде реформ, то на країну може очікувати третій Майдан через економічні і соціальні проблеми – і це буде катастрофою для України.

Після доповіді Ігор Крук, президент Клубу українських професіоналістів і підприєміців Едмонтону, який співспонзував Шевченківську лекцію, подякував А. Куркову. Іншими спонзорами Шевченківської лекції були КІУС та від-

(Закінчення на стор. 12)

Тема симпозіуму – роль і значення Євромайдану

ЕДМОНТОН, Альберта. – 11 березня Центр політичних і регіональних студій (ЦПРС) при Канадському інституті українських студій Альбертського університету провів симпозіум, присвячений першій річниці Євромайдану в Україні. Науковці й експерти з Канади й України розповіли про значення і наслідки цієї історичної події та її вплив на сучасні світові процеси.

Симпозіум відкрив д-р Богдан Гарасимів, діючий директор ЦПРС. Тема першої сесії: образи, символи й ідентичність Євромайдану. У своїй доповіді „Засоби масової інформації та їхній вплив“ Марта Дичок (Західноонтарійський університет, Лондон) розповіла про конкуруючі наративи в засобах масової інформації у висвітленні подій в Україні. На її думку, інформацію використовували як зброю, і тому бракувало належних умов для її правдивого подання.

У результаті через брак фахо-

вих знань про Україну серед Західних журналістів міжнародна громадська думка була неоднозначною щодо причин і наслідків подій, характеру протестів на Майдані, рішення Президента Росії Володимира Путіна вислати російські війська в Крим та сутності військового конфлікту у східних регіонах України.

У своєму виступі „Вплив Майдану та війна національних ідентичностей“ Володимир Кулик (Інститут політичних і етнічних студій, Київ) відзначив драматичну зміну української національної ідентичності, пов'язану з протестами на Євромайдані, демократичними змінами, нинішньою війною на Донбасі та агресією Росії.

На основі національного опитування та обговорення у фокус-групах автор представив важливі дані, які засвідчують зростаючу самоідентифікацію з Україною, більшу гордість за належність до української нації, сильнішу прив'язаність

до символів нації і державності (прапор, гімн та титульна мова), консолідацію української нації, зростаючу солідарність з іншими членами нації, вищу готовність захищати й працювати для України та більшу впевненість у можливості людей змінити Україну на краще та зробити її справді європейською державою.

У своїй презентації „Росія проти України: конфліктуюча історична пам'ять як складова військово-політичного конфлікту“ Владислав Гриневич (Інститут політичних і етнічних студій, Київ) розглянув конфлікт конкуруючих історичних пам'ятей як вагомий чинник у заснуванні антагоністичних взаємин між Росією як імперського центру та іншими пострадянськими республіками, у яких „нове майбутнє потребує нового минулого“.

Доповідач зауважив, що глибокі зміни відбуваються в політиці пам'яті Російської Федерації з її акцентом на мілітарність, імпері-

ялізм, антизахідництво та неприйняття демократії й особистих прав на користь імперативу колективного. Ці принципи суперечать прагненням України, що базуються на європейських цінностях верховенства закону, соціальної справедливості та особистих свобод.

На другий день відбувся круглий стіл на тему „Майдан 2004 та Євромайдан 2014: оцінка впливу й тягlosti“ за участі Дейвида Марплза (відділ історії і класичних студій, Альбертський університет), Роберта Муррея (Центр прикордонних студій і суспільної політики, АУ), Лариси Блавацької (колишній дипломат, відділ закордонних справ та міжнародної торгівлі), Любомира Маркевича (керівник проекту Європейської комісії, раніше – Офісу проектних служб ООН) та Михайла Боцюркова (Спеціальна моніторингова місія Організації безпеки і співробітництва в Європі

(Закінчення на стор. 17)

В НТШ виступив психолог з України

Дагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – 13 березня у Плас-товій домівці відбулася доповідь Наукового Товариства ім. Шевченка на тему „Психологічна травма як наслідок військових подій: що можна сподіватися від учасників Майдану і антитерористичної операції“. Доповідача, д-ра Ростислава Шемечка з України, представила Ірина Микитюк.

Д-р Р. Шемечко є відомим фахівцем з психології та педагогіки. Він вчився в Люблінському та Римському католицьких університетах. В останньому захистив докторську працю. У Львівському університеті здобув також дипломи юриста і психолога. Д-р Р. Шемечко викладає на кафедрі психології Українського Католицького Університету у Львові.

Свою доповідь д-р Р. Шемечко розпочав з характеристики психологічної травми, яка виникає тоді, коли людина перед лицем загрози почувається безсилою. Психологічно травмованими можуть ста-

ти також свідки, близькі та друзі потерпілої людини. Люди, що переживають психологічну травму, звичайно про це не говорять. Однак, про їхню травму свідчить цілий ряд симптомів. Серед них – небажання обговорювати пережиту ситуацію, неспокій, зляканість, безсоння, кошмарні марення у сні, замкнутість, почуття, що їх ніхто не розуміє. Дуже часто якимось сказане слово чи побачений образ стає спусковим механізмом, який викликає раптові спалахи пам'яті пережитого жаху.

Як допомогти травмованим людям? Д-р Р. Шемечко запропонував кілька кроків. Перший – по можливості забрати людину з місця травми. Наступний – дозволити людині говорити про пережите, намагатися відтворити хронологічну послідовність подій. При цьому дуже важливо не силувати до розмови – людина сама повинна до неї дозріти. Також важливо дати людині висловлювати почуття та підтримувати її.

Ще один необхідний крок – шукати і надавати значення пережитому, а часто – переформулювати пережиту ситуацію. Врешті, надзвичайно важливо пояснити людині, що те, що з нею відбувається, не божевілля, як багато з травмованих людей міркує, а нормальна реакція на ненормальну ситуацію. У висліді людина стає на шлях повернення до нормально-го життя.

Д-р Р. Шемечко присвятив окрему увагу питанню допомоги тим, в кого загинули рідні. Тут треба не лише дати їм можливість плакати і говорити про загиблих, але також берегти про них пам'ять та надавати змісту їхнім втратам.

Доповідь викликала багато запитань. Одне з них – як дають собі раду психологи в Україні з тими, хто потребує допомоги? Д-р Р. Шемечко розповів про тренування психологів, про відкриття центрів допомоги при церквах та відповідний вишкіл священників. Сьогодні все українське суспільство

Д-р Ростислав Шемечко. (Фото: Микола Сварник)

переживає велику психологічну травму. Щоб вийти з болісної кризової ситуації, в якій перебуває нині Україна, мусимо навчитися ту травму переборювати.

Провели концерт з вірою у воскресіння України

Марія Климчак

ЧИКАГО. – Благодійний концерт „Україні” відбувся 28 березня в одному з найстаріших храмів міста – в Другій Пресвітеріанській церкві, громада якої була створена в 1842 році, услід за першою, що практично збігається з народженням міста у 1833 році. Храм, збудований за проектом відомого архітектора Джеймса Ренвіка, у цей вечір наповнився молитвою за Україну, відголосся апостольських учень „Без дороги не ходиться, без правди не пізнається, без життя не живеться”.

Розпочали вечір голова Комітету міст-побратимів Київ-Чикаго Віра Еліяшевська та директор Американсько-Української бізнес-ради Левко Голубець. Благодійний концерт відбувся за підтримки Комітету міст-побратимів Чикаго-Київ, Пресвітеріанської церкви та Американсько-Української бізнес-ради.

Ідею проведення такого здійснила артистка Марія Сторм, яка доклала багато зусиль, щоб у цей непростий для України час музикою, піснями, словом, вірою допомогти Україні подолати російського агресора. Різні за національністю та конфесіями віровизнання люди слухали, затамувавши подих, гру скрипальки.

Народжена у Києві, випускниця музичних факультетів Indiana University і Roosevelt University, вона активно концертує і займається благодійністю, допомагаючи пораненим на Майдані та дітям в Україні. М. Сторм закохала у себе усіх, закликаючи просто і переконливо спрямувати благодійність на українські широти. Тиждень перед концертом вона

Виступає хор катедральної школи св. о. Миколая. (Фото: Максим Григораша)

перебувала у Києві, Харкові та інших містах, де живуть її батьки, друзі, де її завжди чекають.

Усі зібрані гроші будуть передані на підтримку дітей, що опинилися в зоні війни унаслідок агресії Росії на сході України. Зворушив гостей виступ дитячого хору катедральної школи св. Миколая під керівництвом Ірини Дичій з українським співаком, музикантом і композитором Сергієм Фоменком („Фомою”). Вони разом співали „Не спи, моя рідна земля”.

У програмі виступили відомі американські музиканти та виконавці М. Сторм, Еміко Сато, Констанс Волк,

Джесі Ленген, Метью Сантос, „Фома”, чоловіче тріо „Тріода” з Тернополя. Теплими оплесками нагороджено за авторське читання вірша „Я сподіваюся, що ми зупинимо вогонь” учня школи св. Миколая Олеся Тимуша, який присвятив вірш героям України.

Кульмінацією вечора став реквієм „Пливе кача” у виконанні „Тріоди”. Заключним акордом концерту було виконання однієї з найвідоміших пісень Майдану „Не спи, моя рідна земля”.

Серед присутніх були Генеральний консул України Андрій Правед-

ник, який виступив з промовою, та Генеральний консул Литви Маріус Гудинас. Слова вдячності американській спільноті адресували у своїх виступах А. Праведник, голова Комітету міст-побратимів В. Еліяшевська, голова Американсько-Української бізнес-ради Л. Голубець.

Комітет міст-побратимів подякував усім спонсорам, інформаційним партнерам, Кредитівці „Самопоміч”, Незалежному радію, медіапорталові „Відія”, радіопрограмі „Українська хвиля”, усім людям доброї волі, які підтримали цей проект.

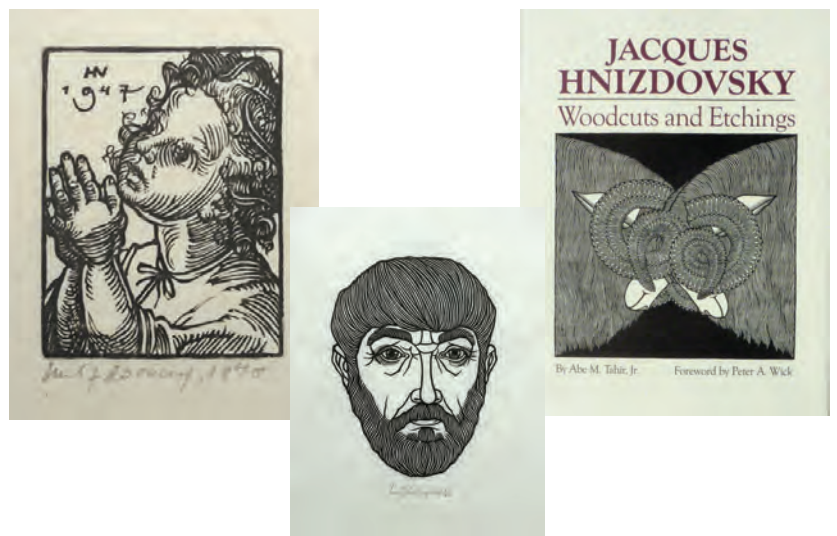
Сергій Фоменко співає з хором школи св. о. Миколая.

Учасники вечора (стоять зліва): Джесі Ланглі, Метью Сантос, Констанс Волк, Левко Голубець, Віра Еліяшевська, Сергій Фоменко, Марія Сторм, Еміко Сато, (попереді зліва): тріо „Тріода” – Олександр Алексєєв, Андрій Гамбаль, Володимир Рибак.

ЯКІВ ГНІЗДОВСЬКИЙ ВІДБИТКИ РИСУНКИ МАЛЮНКИ

Компанія William Greenbaum Fine Prints є в бізнесі понад 50 років. В даний час маємо для продажу 35 творів підписаних Я. Гніздовським. Також хочемо купити ще більше його відбиток, рисунків та малюнків.

ВСІ ТВОРИ МОЖНА ОГЛЯНУТИ НА ВЕБ-СТОРІНЦІ
www.greenbaumprints.com

Просимо звертатися з усіма питаннями на
wngreenbaum@verizon.net
або по телефону, 508-284-7036

William Greenbaum Fine Prints
98 South Street
Rockport, MA 01966

Галерія відкрита за попереднім домовленням.

Член: International Fine Print Dealers Association

В зоні...

(Закінчення зі стор. 1)

ної трясовини – політичної, економічної, моральної, духовної, світоглядної?

А може, не дай, Боже, річ не в проводі, а в якомусь хронічному ганджі нашої нації, котра не годна виродити з себе кращу якість провідництва, й тому хоч скільки революцій не починай, нічого не зміниться – далі триватимуть чвари усіх з усіма?

7 квітня у залі засідань Верховної Ради знову блокували трибуну. Перед будинком парламенту – знову багатолюдні протести, знову пристрасні промови і революційні вимоги.

Враження експертів таке, що це збираються хмари над головою Прем'єра Арсенія Яценюка.

Почалося з того, що голова Державної фінансової інспекції Микола Гордієнко, звільнений зі своєї посади два тижні перед тим, звинуватив А. Яценюка у використанні старих корупційних схем і заподіянні збитків державі на 7.5 млрд. грн. Хоч М. Гордієнко не подав жодних фактичних доказів причетності прем'єра до фінансових зловживань, звинувачення охоче підтримали не лише депутати „Опозиційного блоку“, але й члени парламентської коаліції. Більше того: „свободівці“ Андрій Ілленко, Юрій Левченко і „ударівець“ Сергій Каплін зажадали від прем'єра негайної відставки. Сам А. Яценюк досить обґрунтовано відбив нападки, назвавши їх політичним замовленням. З його заяви: „Звільнений Гордієнко хоче захистити себе від відповідальності. Йому пообіцяли імунітет, якщо дасть неправдиві свідчення проти уряду. Пообіцяли політичні сили і люди, зацікавлені у повторенні ситуації 2005 року, люди, зацікавлені у зміщенні уряду, який почав боротися з корупційною мафією“.

Проте тенденція до захитання крісла під прем'єром вже очевидна. Рейтинг його „Народного фронту“ різко впав – зокрема після того, як 47 транспаранти на червоних наметах, розташованих на вулицях і площах столиці згаданим

вище С. Капліним, вимагали розслідувати корупцію в уряді. Журналісти певні, що С. Каплін працює в інтересах провідника „Опозиційного блоку“ Сергія Льовочкіна і що в розгойдуванні ситуації зацікавлена також Юлія Тимошенко, котра використовує будь-яку нагоду, щоб повернутися у велику політику.

Депутат від „Народного фронту“ Антон Геращенко звинуватив „свободівців“, С. Капліна і очільницю „Батьківщини“, що кампанію проти українського прем'єра вони ведуть „на замовлення Путіна“ і тому, якби були чесними людьми, мали б відверто об'єднатися з „Опозиційним блоком“ у його реваншистських зазіханнях.

БЮТ устами свого депутата Сергія Соболева відповів на ці закиди так: „Сьогоднішній склад парламенту добре розуміє, що відбувається завдяки Путінові, а що – завдяки тотальній корупції, яка далі пронизує суспільство. Тим, хто пробує списати на Путіна тотальне розкрадання бюджету держави, нічого не вийде“.

Словом, взаємні звинувачення, взаємна недовіра. Більш ніж сумно звучить узагальнення, висловлене відомим львівським інтелектуалом Тарасом Возняком: „Теперішня влада боїться народу“. Бо наскрізь корумпована і не хоче змінюватися. Сумною є також історія втілення однієї з підставових ідей Майдану – заснування Антикорупційного бюро, котре має стати головним державним органом боротьби з корупцією у найвищих ешелонах влади. Від 9 січня працює Конкурсна комісія з відбору кандидатів на голову Бюро. Дев'ять членів комісії – це дуже порядні, авторитетні люди. У конкурсі, він був відкритим, брали участь понад 170 кандидатів. Мабуть, боротьба з корупціонерами – дуже вигідна річ, якщо стільки охочих.

Президент повинен до 20 квітня призначити головою Бюро одного з запропонованих Конкурсною комісією кандидатів. Їх залишилося двоє: адвокати Артем Ситник і Микола Сірий. Третім кандидатом був народний депутат від „Блоку Петра Порошенка“ Віктор Чумак, але він вибув з конкурсу, бо діс-

тав лише три голоси членів Комісії. Як поведе себе П. Порошенко? „Еспресо TV“ прогнозує: „Очевидно, що ані Ситник, ані Сірий не влаштовують Президента... Цілком ймовірно, що знайдуться причини проводити новий конкурс...“. Що це, як не ознака цієї самої корумпованості?

„Український політикум входить в зону турбулентності, – визнає очевидний стан речей голова фракції „Блок Петра Порошенка“ Юрій Луценко. – Інтриги, компромат, медіа-компанії...“.

Це занадто ліберальна оцінка. Насправді український політикум з зони турбулентності й не виходив. Неспростовно свідчать про це два протилежні підходи київської влади до того, що діється на сході. „Народний фронт“ від самого початку був за те, щоб назвати речі своїми іменами: там іде війна. Згідно з позицією Президента, на сході триває антитерористична операція. Відомий соціальний психолог Олег Покальчук запитує: „Що це за операція, котра триває вже цілий рік?“. І далі пише: „Президент, за моїми спостереженнями, сказав дві безглузді речі в останні дні... Перша – про нібито „страшний кадровий голод“ в Україні. Країні з величезним і все ще інтелектуальним потенціалом, з усе ще могутнім волонтерським рухом чути таке – не просто прикро, але й образливо... Друга – про несприйняття ідеї, що народ має право на зброю... Українці – нація історично хоч не надто войовнича, та все ж мілітарна культура є невід'ємною частиною нашої національної культури... В період небезпеки, коли оточені продажними „ментами“, розгубленою СБУ деморалізованою і злиденною армією вмирати за країну йшли добровольці, тоді ніхто про контролю за зброєю не говорив, окрім саботажників. А тепер що? Вже попустило? Смажений півень вже відійшов у задумі вбік?... Він неодмінно повернеться!“.

Влада собі цього не бажає, сама себе лякає „батальйонною анархією“, „отаманщиною“ і, однією рукою нагороджуючи вояків з добровольчих батальйонів, другою позбувається цих батальйонів, пропонуючи їм стати частина-

ми Збройних сил або Національної гвардії. Формально ідея правильна: Україна потребує єдиної сильної, дисциплінованої армії. Але ж при цьому не можна знищувати те найкраще, найнадійніше, що виникло в народі спонтанно.

Київське чиновництво особливо боїться Добровольчого українського корпусу (ДУК) „Правий сектор“ маже 20 батальйонів якого показали себе жертвними захисниками рідної землі. Це вже досвідчена, випробувана в боях і водночас глибоко ідейна, патріотична формація. Синівська вірність Україні – це та найвища мотивація, якої не буде чим замінити в разі біди. Тому нічим іншим, як урядовим безглуздом була пропозиція для вояків ДУК через військкомати індивідуально записуватися до інших структур Збройних сил.

Здається, в останні дні знайшлася краща розв'язка: командир ДУК „Правий сектор“, народний депутат Дмитро Ярош погодився прийняти посаду радника Начальника Генерального штабу Збройних сил України. Тепер будемо стежити, чи не йдеться тут про такі „дружні обійми“, цілком котрих є зв'язати руки командирові корпусу?

Що сказати в підсумкові? Те, що вже сотні разів казано-переказано: що Україна здатна на очищувальні революції, на перетворення населення у модерну націю, у зріле громадянське суспільство, але проблема провідної верстви висить над нею великим знаком запитання. Закінчимо рефлексією відомого київського публіциста Сергія Дацюка:

„Я просто фізично відчуваю, як наростає небезпека від низької якості нинішньої післяреволюційної еліти, як наростає загроза загальнонаціональних скандалів, які можуть зруйнувати довіру до влади і фактично зруйнувати країну. Українська громада має поставити українську еліту в нестерпні умови щоденного існування, які в принципі не дають зберігати старі мотивації. Тільки постійна загроза втрати волі та загроза фізичного знищення може якимось змусити еліту змінитися. На спонтанне перетворення, судячи з усього, вона не здатна“.

Путін має плян...

(Закінчення зі стор. 2)

Виходячи з вищевикладеного, стає зрозуміло, що російські засоби масової інформації не просто брешуть. Під ширмою декларативного антифашизму ховається розпалювання релігійної ворожнечі, за допомогою якої вони перетворюють своїх глядачів в шахідів, готових вбивати „невірних“ навіть ціною власного життя.

Цьому явищу треба дати справедливу оцінку. Порівняння Росії

з „Іслямською державою Іраку та Леванту“ цілком доречно. Але ІДІЛ не можна перемогти неутралізацією чергового вождя, хоча і цим варто займатися також. Великі зусилля треба спрямувати на протидію зомбуванню. Російські ЗМІ не просто брехуни, фейкороби і маніпулятори – це розпалювачі релігійної ворожнечі. Не більше і не менше. Вже зараз їхні дії повинні отримати юридичну оцінку.

Що стосується звичайних українців, то маніпуляції пам'яттю дідів – це лише технологія сектантів, це потрібно розуміти. Не дозволяй-

те навіть вам думки про те, що пам'ять дідів ображає так званий „перегляд підсумків війни“. Ставити питання і переглядати відповіді на них не тільки можна, а й треба. Немає нічого аморального в питанні про необхідність блокування Ленінграду чи в питанні про доцільність взяття чергового міста до святкової дати ціною десятків тисяч убитих.

Всі ці питання не можуть виправдати ні Гітлера, ні ідеологію нацизму. А Друга світова війна – це насамперед катастрофа. Врятувати наш крихкий світ від Третьої Світо-

вої допоможе гасло „ніколи знову“, а зовсім не „я пам'ятаю, я пишуся“ або „спасибі дідові за Перемогу“.

Колись древній символ Сонця, світла і благополуччя перетворився на символ „чуми XX ст.“. Дуже хочеться вірити, що георгіївська стрічка не повторить цю сумну долю в ХХІ ст.

(Львівський культурологічний журнал „І“)

Вадим Фульмахт – журналіст, політичний оглядач, Дніпропетровськ.

Курков: „Україні...“

(Закінчення зі стор. 10)

діл сучасних мов і культурологічних студій Альбертського університету.

А. Курков також був дискусійним на першій сесії симпозиуму про Євромайдан, зустрівся з студентами. Перед приїздом до Едмонтону А. Курков виступив у Манітобському університеті та в Осередку української

культури. Вініпезький тур спонзорувала Програма центральних і східноєвропейських студій та Осередок української культури. А. Курков виступив у Центрі ім. Мунка Торонтського університету, зустрівся з президентом Міжнародного Пен-клубу Джоном Ралстоном-Солом та іншими канадськими письменниками. Два інтерв'ю з А. Курковим опублікували „Edmonton Journal“ та „Toronto Star“.

Після повернення з Канади А.

Курков написав свої враження про симпозиум та поїздку.

А. Курков – відомий український романіст, кіносценарист та есеїст, автор 18 романів, семи книг для дітей та понад 30 кіносценаріїв. Його твори перекладені на 36 мов. У своїх романах А. Курков удається до сатири пострадянської України, часто вживаючи езопову мову для викриття політичних і соціальних проблем.

У 2004 році А. Курков відкрито підтримав Помаранчеву револю-

цію в Україні, після чого російські видавництва відмовилися видавати його твори. В останній своїй книзі „Щоденник Майдану“ А. Курков спростовує багато колоніальних мітів та представляє Україну як політичну націю. Ця книга вже з'явилася німецькою, французькою, італійською, естонською, англійською та українською мовами, а незабаром вийде польською, російською та японською.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Призначено нового президента Американської торгівельної палати в Україні

Вадим Шкляр

КИЇВ. – 2 квітня Американська торгівельна палата в Україні оголосила про призначення Андрія Гундера на посаду президента організації. Він офіційно прийме посаду 15 квітня. А. Гундер походить з Лондона, має репутацію провідного експерта зі зв'язків з громадськістю та органами

державної влади в Україні.

Від 2010 року він очолював Український інститут у Лондоні та постійно виступав з питань поточної ситуації в Україні у палатах британського парламенту. А. Гундер замінить на посаді Тараса Качку, який тимчасово виконував обов'язки президента.

А. Гундер буде очолювати команду, яка є надійним партнером для

понад 600 компаній-членів у цей непростий для України час, виступаючи за впровадження реформ у відповідності до міжнародних стандартів.

А. Гундер вивчав філософію та теологію в Римі, вільно володіє англійською, українською, російською та італійською мовами. Одружений і має двох синів.

Андрій Гундер

Вшанували пам'ять Олекси Гірника

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – 3 нагоди річниці народження Олекси Гірника, який 22 січня 1978 року вчинив самоспалення біля могили Тараса Шевченка на знак протесту проти русифікації, в Одесі, Южному та Ізмаїлі активісти місцевих молодіжних громадських організацій „Студентська свобода“ провели вечори пам'яті цього Героя України. Його називають смолоскипом нації.

В Одесі лекцію прочитала голова „Студентської свободи“ у Національному університеті ім. Іллі Мечникова Ярослава Вітко. Піс-

ля лекції показали фільм „Смолоскип“, відбулося обговорення значення в історії боротьби за Українську державність постаті О. Гірника.

У місті Южному активістам „Студентської свободи“ довелося проводити свій захід просто неба. Коли вони увечері 29 березня прийшли до залі, де заздалегідь домовилися провести вечір, їх повідомили, що за вказівкою міської ради у приміщенні відмовлено. Юних патріотів це не розчарувало, а надихнуло на продовження боротьби. Вони заявили, що доведуть до переможного кінця справу, за яку віддав своє життя О. Гірник.

Пісні Квітки Цісик виконували в Одесі

Сергій Горицьвіт

ОДЕСА. – 4 квітня в Одеському оперному театрі виступив американець українського походження, засновник українсько-американського благодійного фонду „Незабутня Квітка“ Алекс Гутмакер. Саме цього дня співакці виповнилося б 62 роки. У березні 1998 року її не стало.

К. Цісик не дожила п'ять днів до свого 45-ліття. А пісні у її обробці продовжують жити. К. Цісик стала втіленням національної української самоідентифікації. Співачка записала два альбоми композицій „Пісні України“ і „Два кольори“.

В Одеській опері пісні К. Цісик виконували Джамала, Іларія, Оксана Муха, Кирило Охріменко, Павло Табаков, Віталій Козловський, одеський вокальний секстет „Дюк Тайм“ і оперна співачка з Канади Стефанія Туркевич.

Кількома днями раніше одеські учасники проекту „Незабутня Квітка“ влаштували концерт в онкоцентрі. Там виступили одеський бард Володимир Островський, гурт „CLC band“, фолкльорний ансамбль „Дивоцвіт“, а також засновник проекту А. Гутмакер. Саме Одеському онкоцентру і були передані всі гроші, зібрані на концерті в опері.

Поминали жертву регіоналів

Олександр Костирко

КОРСУНЬ-ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ, Черкаська область. – 4 квітня на місцевому цвинтарі зібрались представники Черкаського крайового козацтва, „Самооборони Майдану“, „Правого сектора“ та громадськість біля могили місцевого журналіста, майданівця, активіста Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ Василя Сергієнка, якого рік тому викрали з власного помешкання. Після тривалих пошуків на київській трасі його знайшли закатованим, з багатьма ножовими ранами та наручниками на руках. Зараз на міс-

ці злочину встановлено пам'ятник.

Черкаська обласна організація Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ вважає, що викрадення та катування скоїли найманці Партії Регіонів. Про таємничі сторони їх підприємницької діяльності В. Сергієнка писав викривальні статті й регіонали неодноразово погрожували йому розправою за журналістську та патріотичну діяльність. Минув рік, але вбивство так і не було розкрито.

Близько 100 осіб прийшли, щоб віддати шану загиблому. На могилу лягли квіти, було відслужено Панахиду. Після цього всі поїхали на місце, де було вбито В. Сергієнка.

Панахида біля могили Василя Сергієнка. (Фото: Олександр Костирко)

Театр у Рівному має 75 років

Євген Цимбалюк

РІВНЕ. – 3 нагоди 75-річчя Рівненського академічного українсько-

го музично-драматичного театру 7 березня відбувся творчий вечір „Не хлібом єдиним живе людина“.

Звучали українські пісні, демон-

струвалися танці артистів балету, уривки з вистав „Каліка з острова Інішмаан“ та „Сватання на Гончарівці“. Пом'янули тих, хто працював у театрі, кого вже немає серед живих. Під пісню у виконанні керівника театру Володимира Петрова заля,

стоячи, аплодувала цим акторам.

Голова обласної адміністрації Віталій Чугунніков зачитав указ Президента України про присвоєння звання Заслуженого артиста України Станіславу Лозовському. Архієпископ Рівненський і Острозький Іларіон Української Православної Церкви Київського патріархату нагородив колектив Патріяршою медалю „За жертвенність та любов до України“.

Театр був заснований наприкінці 1939 року. З початком війни, у червні 1941 року, театр діяв під керівництвом режисера Анатолія Демо-Довгопільського, але після його арешту припинив свою діяльність і відновив у червні 1944 року. Для творчого посилення трупі залучили акторів Мелітопольського драматичного театру.

Мистецькою подією для театру стала постановка містерії „Берестечко“ за історичним романом Ліни Костенко, за яку в 2008 році лавреатами Національної премії України ім. Тараса Шевченка стали Олександр Дзекун та Володимир Петрів.

Колектив Рівненського академічного українського музично-драматичного театру на ювілейному вечорі.

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!
Відкрийте рахунок
ІРА,
щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.

Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ*

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
 Kerhonkson, NY 12446
 Tel: 845-626-2938
 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
 Uniondale, NY 11553
 Tel: 516 565-2393
 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
 Astoria, NY 11106
 Tel: 718 626-0506
 Fax: 718 626-0458

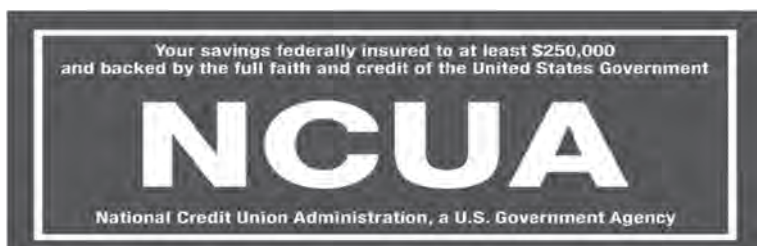
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
 Lindenhurst, NY 11757
 Tel: 631 867-5990
 Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.

Президент Польщі...

(Продовження зі стор. 1)

но переплетені. Варто лише згадати князя Данила Галицького, коронованого королем Русі в Дорогочині і похованого на польській стороні Буту в Холмі. 600 років потому в Холмі народився Михайло Грушевський, видатний український історик і ікона українського народного руху.

Протягом століть наші предки жили в одній країні – Речі Посполитій. Через короткозорість тогочасних еліт не була вона державою трьох рівноправних народів – польського, литовського і руського чи – сьогодні – українського. Однак, пам'ятаємо, що у XVIII ст. ми заплатили за цю помилку страшну ціну, втративши нашу державу.

Варто нагадати, що вже тоді ми мали почуття належності до спільної європейської родини: козаки гетьмана Петра Конашевича-Сагайдачного зробили вирішальний внесок в перемогу над силами османів у 1621 році під Хотиним, а обороною Замостя від Червоної Армії в 1920 році керував генерал Української Народної Республіки Марко Безручко, похований на православному цвинтарі у Варшаві. Сьогодні в Замості про нього нагадує меморіальна дошка.

Поєднує нас спільний історичний досвід – тривалий період спільної державності, творення основ національного буття за відсутності власної державності, навіть жорстокі репресії чужої держави-гегемона. У нас схожі мови, звичаї, костюми, пісні. Тим не менше, у XIX ст. і поляки, і українці піддалися боротьбі за національне визволення і стали один проти одного.

Трагічним апогеєм цього конфлікту стали роки Другої світової війни, коли було пролито багато і польської, і української крові. Варто згадати – коли поляки і українці боролись один з одним, з того завжди користався хтось третій; хтось, хто зазіхав на нашу незалежність і свободу.

Шановні депутати, маю надію, що нинішній діалог наших країн і народів не зруйнує стара ворожнеча, що поляки і українці не зіткнуться в дискусіях про історію конфліктів і їхні трагічні наслідки.

Добре знаємо, що правильний шлях – у взаємному прощенні і примиренні.

І щоб це не було порожнім жестом, а щоб були спільні польсько-українські дії: вшанування пам'яті жертв братовбивчих війн у місцях їх страждання і смерті. Це наш спільний борг перед предками. Заходи на території сильних і незалежних Польщі та України – найкращий спосіб вшанувати дідів і прадідів, які постраждали від наших конфліктів.

Тут я хотів би нагадати про роль контактів між молоддю у зближенні наших націй. Тому особливо підтримую зміцнення контактів молодого покоління. Не варто забувати про присутність польської молоді і – я завжди з гордістю про це згадую – моїх власних дітей – на українських майданах, про їхню солідарність і готовність допомогти Україні.

Ми всі повинні радіти, бо сьогодні на території Польщі навчаються 23 тис. українців, серед них – група стипендіатів польського уряду з охоплених війною регіонів України. Сподіваюся, найближчими тижнями буде підписано угоду про молодіжні обміни. Цей проект – важлива інвестиція в майбутнє, контакти молоді будуватимуть нову якість польсько-українських взаємин.

Шановне панство! Ми зустрічаємось в час, коли Україна фактично у стані війни. Коли окупація Криму Росією і її агресія на сході України обірвала святкування 25-річчя відновлення нашої свободи.

Ми зустрічаємось в час, коли російська агресія жорсткою намагається відібрати в Україні право до самостановлення, до вільного вибору та способів демократичного розвитку. Польське свято свободи не могло бути повним, коли в близькій нашому серцю Україні гинуть люди лише тому, що прагнуть такої самої волі, за яку боролося в Польщі моє покоління.

Йдеться про свободу суверенного формування власного майбутнього, волю, що виражена незгодою на повернення політики, яка спирається на логіку зон впливів, на повернення імперського домінування сильнішого над слабшим.

Проти такого акту насильства і виступив український народ, віддаючи найбільшу жертву – жертву людського життя на майданах під час Революції Гідності захищаючи свою незалежність і цінності, на яких побудовано Європейський союз – свободу, гідність, справедливість і солідарність.

Тому Європа ніколи не може забути про жертви героїв Небесної Сотні.

Як президент Польщі я особливо гордий з того, що серед хлопців з Небесної Сотні, були ті, хто мав польське коріння.

Вони приєдналися до численного грона прекрасних постатей в нашій спільній історії, які нагадують нам важливий лозунг: за нашу і вашу свободу.

В Польщі я мав багато зустрічей з активістами Євромайдану, з пораненими під час Революції Гідності. Багато з них були прийняті польськими лікарнями. Особливо зворушливими були зустрічі з українськими вояками. Я почув, що надхненням для них були слова вашого гим-

ну: душу й тіло ми положим за нашу свободу, і покажем, що ми, браття, козацького роду.

Я переконаний, що лише сини великих народів говорять про власну жертву і свою любов до Батьківщини такими величними словами.

Спротив політиці насильства має сьогодні додатковий вимір. Незабаром будемо відзначати 70-ту річницю закінчення Другої світової війни, а сьогодні разом з Президентом України ми схилимо голови перед жертвами сталінського тоталітаризму у Биківні. В 75-ту річницю Катинського злочину вшануємо пам'ять польських офіцерів, розстріляних НКВД за наказом Сталіна, але і десятки тисяч українських жертв сталінського режиму з 30-их років минулого століття. Це є символ, який поєднує долі поляків і українців.

Революція Гідності, яка розпочалася з захисту європейського вибору України, показала, що українці знаходяться на боці європейських цінностей.

Сьогодні, коли сини України гинуть на сході, захищаючи свою незалежність, вони також захищають Європу від повернення імперського мислення, від рішень, які загрожують всій Європі.

Не можна не бачити, що в Україні є солдати, танки, БТри, зенітні установки агресора.

З брехнею світ пройде, але назад не повернеться – так говорить українське прислів'я. Сьогодні цієї брехні недобачають лише сліпі. Західний світ мусить зрозуміти, що буде безпечний тоді, коли буде безпечною Україна.

Тому ми підтримуємо будь-які дії, які мають на меті вирішення цього конфлікту, зокрема мінські домовленості. Сподіваємось, що ці домовленості будуть дотримуватися і впроваджуватися в життя як спосіб забезпечення територіальної цілісності України і її безпеки.

Шановні депутати, наші предки спільно творили державу, яка займала важливе місце на політичній і культурній мапі Європи. Болісний досвід нашої частини Європи каже, що потрібно полишити спроби вибору між Сходом і Заходом, він каже йти до європейської інтеграції. Польща зустрічає цей український вибір з задоволенням, бо ми пам'ятаємо, що творець польської незалежної держави після Першої світової війни маршал Юзеф Пілсудський був переконаний, що не буде вільної Польщі без вільної України.

Сьогодні ми разом маємо сказати більше: не буде стабільної, безпечної Європи, якщо її частиною не стане Україна.

Двері до структур Західного світу, а зокрема до ЄС, мають бути відкритими для України. Знаючи умови і нелегкі критерії, які необхідно виконати, Україна робить свій власний вибір. Але ніхто не може обмежувати її права до таких устремлінь, тим паче, що українці словом і ділом довели, що вони бачать своє майбутнє у вільній, демократичній і безпечній Європі.

Силою, яка об'єднує Україну є ваше особливе відчуття національної гідності та любов до своєї землі.

Проевропейська революція, героям якої ми віддали шану 22 лютого під час Маршу гідності у Києві, триває. Українці зробили свій вибір, зараз час важкої роботи задля побудови нової суверенної держави і захисту її території. Для всіх без винятку. Тому що під час Революції Гідності і під час війни на Донбасі зміцнилося громадянське суспільство.

Наступного року Україна буде

святкувати 25-річчя своєї незалежності. Це означає, що вже ціле покоління українців живе неперервно в незалежній державі. Країни ЄС і НАТО визнають територіальну цілісність України в кордонах, встановлених у 1991 році.

Зміни цих кордонів силою попри волю українського народу ніколи не будуть нами прийняті і завжди будуть нами засуджуватися.

Ми всі свідомі того, що перед Україною стоять великі виклики. До головних з них належить захист власної території перед збройною агресією східного сусіда, але також запровадження в життя глибоких реформ: політичних, суспільних і економічних. Це дуже важке завдання, яке стоїть перед кожним з вас.

Підтримка цього з боку друзів України зміцнює ваші зусилля багатократно. Я глибоко переконаний, що ми спільно досягнемо цієї мети. З боку України необхідна мудра послідовність для реформ, з боку Західного світу – готовність бути терплячими і допомагати економічно, політично і таким чином, щоб зміцнити оборонну систему.

Шановні депутати, Польща – це особливий сусід України, ми хочемо бачити у своєму східному сусіді сильну і ефективну державу.

В травні мине 25 років з часу важливої зустрічі польських і українських депутатів в Яблонні під Варшавою в час, коли народжувались незалежні Польща і Україна. Ще перед схваленням Декларації про державний суверенітет України вони розмовляли про важке минуле, але і про побудову спільного майбутнього. Роком пізніше Польща першою у світі визнала українську незалежність.

З того часу Польща ніколи не залишала України, підтримуючи її трансформаційні європейські зусилля і устремління. Ніколи, навіть у важкі часи нам у Польщі не бракло віри, що спільні польсько-українські зусилля наближають нас до мети, якою є гідне життя у спільному європейському домі свободи. Це стосується всіх важливих польських політичних сил, всіх президентів і всіх урядів.

Ми хочемо, щоб близький нам український народ жив у добробуті і використовував цивілізаційні досягнення Західного світу. Шлях до стабільної свободи і добробуту завжди пролягає через важкі зміни, через реформи, тому викликає пошану готовність, з якою Президент України, Прем'єр-міністр і український парламент декларують започаткування глибоких реформ.

Реформи, яких на жаль не було проведено раніше, припадають на дуже складний період, час війни. Ми цього свідомі, але ми також пам'ятаємо власний досвід, коли необхідні реформи проводилися під час глибокої економічної кризи на зламі 80-90-их років.

Наш польський досвід говорить, що часом варто заплатити політичну ціну за необхідні реформи, які відкривають краще майбутнє для власного народу.

Ми знаємо, що Польща сьогодні не була б там де вона є, якби 20 років тому не провела реформ, які змінили всю ідею функціонування держави і взаємин держава-громадянин, якби не провела суспільних політичних реформ, реформи місцевого самоврядування.

Роблячи свій вибір у 1989 році ми бачили, що на шляху у нас багато перешкод і проблем, але ми розуміли, що мету можна досягнути. А цією метою була можливість вирва-

(Закінчення на стор. 16)

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

запрошує шановне громадянство на декламації

**ВИБРАНИХ ПОЕЗІЙ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ПЕРЕКЛАДЕНИХ НА АНГЛІЙСКУ МОВУ**

які виголосить автор перекладів

д-р АДРІАН БРИТТАН

диригент, скрипаль, літератор, перекладач

Програма відбудеться в

неділю 26-го квітня 2015 р. о 3-ій год. пополудні

в приміщенні УВАН

206 West 100th Street. New York, N.Y. 10025

Tel.: (212) 222-1866

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
 (908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
 З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
 ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
 СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials
 PO Box 746, Chester, NY 10918
 845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
 З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
 У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

LYTWYN & LYTWYN
 UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
 Theodore M. Lytwyn, Manager
 NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS
 Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
 Our services are available
 anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами
 на цвинтарі в С. Бавнд Бруку
 і перенесенням тлінних останків
 з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
 1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
 UNION, NJ 07083
 908-964-4222 • 973-375-5555
 www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА
 УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
 в **BRONX, BROOKLYN,**
NEW YORK і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
 Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
 129 EAST 7th STREET
 NEW YORK, N. Y. 10009
(212) 674-2568

Президент Польщі...

(Закінчення зі стор. 15)

тися з комуністичного минулого. Це була можливість самостійно вирішувати про своє майбутнє і забезпечення добробуту кожному громадянину.

Тиждень тому я зустрівся у Варшаві з групою депутатів Верховної Ради України, які представляли нове покоління українських депутатів. Бачу деякі обличчя в цьому залі сьогодні. Був дуже зворушений під час цієї зустрічі, бо я дивився на групу молодих людей, які служать своїй Батьківщині так, як моє середовище служило 25 років тому.

Це було середовище „Солідарності“, яке разом протистояло дійсності і намагалося її змінити в рамках служби в уряді або парламенті. Я сказав молодим українським депутатам те, у що я вірю: що польський досвід говорить чітко – в час найбільшої загрози іноді найлегше знайти в собі глибоку готовність до дій, до проведення реформ.

В часи, коли легко, цього робити не хочеться, коли важко – є розуміння, що інакше не можна. Бажаю вам, щоб готовність до змін давала результати. Нам це вдалося і вам теж вдасться, я в це глибоко вірю, бо сам знаю смак успіху в результаті важких ризикованих рішень, які потім сприймалися з вдячністю, бо давали шлях до майбутнього.

Немає універсального рецепту успіху, кожний народ має знайти свій шлях.

Не всі рішення можна вдало перенести на національний ґрунт, тим не менш я хотів би поділитися з українськими друзями найбільш важливим: великі зміни в Польщі зробила „Солідарність“, рух людей з різними погля-

дами, який був табором реформ.

Фундамент першого некомуністичного уряду Тадеуша Мазовецького було закладено під час політичного порозуміння між колишніми опонентами. Це не було легко, але це окупилося. Без цієї елементарної згоди на етапі прийняття рішень нам би нічого не вдалося. Згода – це умова успіху.

Угода про асоціацію з ЄС відкриває можливості для дій, уможливорює динамізацію співпраці з ЄС у політичній і економічній сферах, створює умови розвитку міжлюдських контактів. Виконання її економічної частини, зокрема, призведе до змін і остаточно виведе Україну з пострадянського простору. Великим шансом є впровадження безвізового режиму, Польща буде це послідовно підтримувати.

Глибокі реформи – дереґляція, децентралізація, зміцнення судочинства, боротьба з корупцією разом з фінансовою підтримкою Заходу будуть зміцнювати Україну як незалежну суверенну державу.

Моя візита в Україну відбувається в особливий момент, між католицьким і православним Великоднем. Це особливий час символічної перемоги добра над злом, це надія і шанс на новий початок. Надія є частиною українського гимну: ще нам браття-українці усміхнеться доля. Я вірю, що доля до нас усміхнеться у спільному європейському домі.

Коли Тарас Шевченко говорив: подай же руку, козакові, він говорив і про те, що „ми воскресимо наш тихий рай“. Тому я кажу: подаймо собі руку і разом будемо європейське майбутнє для нас і для наступних поколінь поляків і українців.

За нашу і вашу свободу! Хай живе вільна, демократична і європейська Україна!

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
 Yonkers, New York 10701
 Tel: 914-220-4900
 Fax: 914-220-4090
 1-888-644-SUMA
 E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
 Yonkers, NY 10703
 Tel: 914-220-4900
 Fax: 914-965-1936
 E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінґ Велі

16 Twin Ave
 Spring Valley, NY 10977
 Tel: 845-356-0087
 Fax: 845-356-5335
 E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
 Stamford, CT 06902
 Tel: 203-969-0498
 Fax: 203-316-8246
 E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
 New Haven, CT 06511
 Tel: 203-785-8805
 Fax: 203-785-8677
 E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$250,000
 and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Тема симпозіуму...

(Закінчення зі стор. 10)

в Україні).
У своєму виступі Д. Марплз зробив порівняння Помаранчевої революції з Євромайданом. Говорячи про міжнародний вплив Євромайдану та особливу війну Росії проти України, Р. Мурей вказав на досить слабку реакцію Заходу, зокрема США, на ці виклики.
Л. Блавацька працювала у Посольстві Канади в Україні у 2009-2011 роках. Вона відзначила невдачі провідників Помаранчевої революції, зокрема Віктора Ющенка, що дозволило Вікторові Януковичеві прийти до влади. Любомир Маркевич, який мешкав в Україні з середини 1990-их років, говорив про ролі студентів і Церков та перетворення загонів самооборони Майдану в бойові підрозділи, які нині воюють на сході України.
М. Боцюрків працював журналістом у Північній Америці й Азії, а нині є речником Спеціальної моніторингової місії ОБСЕ в Україні. Він розповів про мандат ОБСЕ у східній Україні, де потрібен віль-

ний і безперешкодний доступ для ефективного моніторингу за ситуацією. Він також вказав на гуманітарну катастрофу й жакливу ситуацію, в якій опинилося цивільне населення Донбасу внаслідок війни, особливо в районах, які перебувають під контролем так званих ДНР і ЛНР.
Темою останнього дня симпозіуму була інтерпретація й переосмислення Євромайдану. У своїй доповіді „Майдан: витоки, значення та інші питання“ Богдан Кордан (Коледж св. Томаса Мора, Саскачеванський університет) розглянув важливість Євромайдану, окресливши докорінні зміни в політичній і соціальній свідомості, що сталися в широких прошарках українського суспільства. Виходячи з того, що Майдан – це вияв громадського активізму (подібного до громадських рухів у Східній Європі у 1989 році), який ставить особистість у центр нового політичного проекту в Україні, Б. Кордан проаналізував значення і ролі Майдану стосовно нинішнього конфлікту та майбутніх викликів.
Т а р а с К у зь о (К І У С), під'єднавшись скайпом з Велико-

британії, торкнувся мало дослідженої теми: „Насильство, злочинність та російський і євразійський націоналізм“. Він вказав на чинники підтримки злочинного режиму В. Януковича. На думку Т. Кузя, В. Янукович та його Партія Регіонів представляли найбільш агресивну, антидемократичну й корумповану силу в Україні, яка вкрала щонайменше 100 млрд. дол. за президентства В. Януковича. Він вважає, що не український, а неорадянський і російський націоналізм були і залишаються найбільшою загрозою демократичній системі та прагненню України до європейської інтеграції.
Михайло Винницький (Національний університет „Кієво-Могилянська академія“) розглядає Євромайдан в Україні як „велику“ революцію, подібну за своїм результатом до американської, французької та російської революцій. Розкриваючи складнощі українського Майдану, промовець охарактеризував його як потрібну революцію — національну, буржуазу і постмодерну, в якій переплелися моменти історичного завершення (виправлення), політичного народження (перехід) та ідеалістична

з'ява нових сенсів (гідність, право та солідарність).
На симпозіумі було багато слухачів, які спонукали до жвавої дискусії протягом усіх трьох сесій. Під час симпозіуму також відбулася Шевченківська лекція, яку виголосив відомий у світі український письменник Андрій Курков. Його доповідь „Скільки майданів потрібно Україні, щоб стати іншою?“ відбулася увечері 9 березня. Відео-записи усіх доповідей будуть невдовзі наявні на сторінці youtube KIUCy: <https://www.youtube.com/channel/UCjHj-JpnElzXCZ8SbliMs2Q>.
Проведення симпозіуму підтримали своїми пожертвами Альбертське товариство сприяння українським студіям, Альбертське товариство збереження української спадщини, Відділ сучасних мов і культурологічних студій Альбертського університету, Ліга українців Канади, Українське товариство сеньйорів ім. Марка Боєслава, Союз українців Канади (відділ ім. Ольги Басараб, Едмонтон) та Микола Садівник (Калгарі).

KIUC

Школа підготувала...

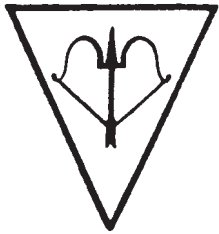
(Закінчення зі стор. 9)

лог про страшні наслідки війни.
Хор виконав пісні „За горами“ та „Білі тополі“ у скрипковому супроводі Марусі Троянович.
Зворушливо прозвучала мелодія пісні „Гей, пливе кача“, під яку дівчата зі свічками в руках виходили на сцену, щоб вшанувати пам'ять загиблих воїнів. Публіка молитовно слухала пісні, стоячи.
Вірш учительки Мирослави Чушак „Звернення до небайдужих“ прозвучав у її власному виконанні. Діяна Осів деклямувала вірш „Утікайте, москалі“, а дівочий ансамбль подарував публіці пісню „Над землею тумани“. Після вірша „Чому ви, жінко, плачете?“ у виконанні Х. Бідної, прозвучала пісня „Сивий птах“ (слова Д. Осів, музика Ірини Чушак), а дівочий квартет виконав пісню „Це край, де я родилась і живу“. Танцюристички гурту „Одеса“ завершили концерт „Танцем молоді“, а публіка – гимном України та кличем „Слава Україні! Героям слава!“.
На концерті зібрано 2,325 дол. на потреби оборонців України від російських агресорів.

Святкували 40-річчя...

(Закінчення зі стор. 9)

дилась велика українська громада, подала потреба будувати українську церкву, Митрополити обох віросповідань: Мстислав Скрипник від Православної Церкви і Мирослав Любачівський від Греко-католицької, благословили цей почин.
Громада прийняла постійну назву: „Український релігійний та культурний осередок ім. св. Андрія в Норт-Порті, Флорида“.
13 грудня 1979 року відбулось урочисте відкриття Церкви та Осередку, яке довершили о. Володимир Мельник від Православної церкви і о. Степан Адамяк від Греко-католицької.
На початку 1990-их років віруючі греко-католицького обряду почали окрему будову своєї церкви, на будову якої управа Осередку виділила відповідну суму грошей.

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“ влаштує „ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“ для дітей від 4 до 6 років, які володіють (розуміють і говорять) українською мовою

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2015 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі 21 червня до суботи 27 червня 2015 р.
- від неділі 28 червня до суботи 4 липня 2015 р.

У справі кімнат просимо порозуміватися прямо з Адміністрацією Союзівки:
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$110.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 215.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast – Pershi Stezhi) надсилати до:

Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622
Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)

- Реченець зголошень: **1 червня 2015 р.** • Після реченця не приймаємо зголошень.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2015

Ім'я і прізвище дитини
по-українськи і по-англійськи
Дата народження
Адреса
Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дітей, що вписуєте на табір перший раз
☐ від 21 червня до 27 червня 2015 р. ☐ від 28 червня до 4 липня 2015 р.
Величина таборової сорочки дитини: ☐ 6-8, ☐ 10-12, ☐ 14-16.
☐ Залучую чек на суму \$..... ☐ Резервую кімнату на Союзівці

.....
ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги
.....
.....
.....Підпис батька або матері

У першу невимовно болючу річницю відходу у вічність найдорожчої і незабутньої Мами

**св. п.
Гізелі Коцибали
з дому Стоцька**

будуть відправлені поминальні Служби Божі
25 квітня 2015 року:

в семінарії св. Василя, Стемфорд, Конн., о год. 7:30 ранку
в церкві свв. Петра і Павла, Спринг-Валі, Н.Й., о год. 8:00 ранку
в церкві св. Михаїла, Йонкерс, Н. Й., о год. 9:00 ранку
в церквах у Бориславі і Києві в Україні

Засмучені:

донька - д-р Аркадія Коцибала
ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна їй пам'ять!

Подяка

З волі Всевишнього дня 24 грудня 2014 року відійшла від нас у Вічність на 95-му році життя наша найдорожча Мама, Бабця і Прабабця

св. п. Емілія Лопатинська

Цією дорогою складаємо найсердечнішу подяку всеч. Парохіві Леонідові Малкові з церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. за відправу Парастасу та заупокійної Служби Божої і за відпровадження Покійної на місце вічного спочинку. Складаємо найсердечнішу подяку рідним, приятелям і знайомим, що у хвили нашого гор'я і смутку давали нам душевну піддержку і причинилися до вшановання пам'яті Покійної. Особливо дякуємо за усні та листовні вислови співчуття, за квіти на домовину, за пожертви на Служби Божі, за щедрі датки на Український Музей і Українське Військо, а також за участь у похоронних відправах.

Хай Всевишній винагородить сторицею всіх, що віддали останню прислугу Покійній, а нам облеглили наше горе.

Віра і Остап Тершаковець з родиною

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями,
що в понеділок, 23 березня 2015 року,
відійшла у вічність на 89-му році життя
наша найдорожча Мама і Бабуся

**св. п.
Філіпіна Чорній**

Покійна народилася в м. Броди, Західна Україна, та емігрувала до США в 1979 році, де одружилася з Юліаном Чорнієм (+2013 р.)

У глибокому смутку залишилися:

дочка - Ганна Сенишин
внук - Зеновій Сенишин з дружиною Дженні і сином Зеновієм
дочка - Надя з чоловіком Гю і синами Славком і Матеєм
син - Ігор з дружиною Джейн, синами Йосифом і Степаном та донею Марією
ближча і дальша родина в США, Канаді й Україні.

Вічна їй пам'ять!

**Т-во Українських Інженерів Америки
Відділ Філадельфія**

повідомляє своїх членів і українську громаду,
що 15 березня 2015 року відійшов у вічність
наш довголітній член

**св. п.
інж. Ігор Чижович**

Похоронні відправи відбулися в суботу, 21 березня 2015 року, в церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії у Мелровз-Парку, ПА.

Опечаленій родині складаємо вислови глибокого співчуття.

Вічна йому пам'ять!

Управа Відділу

З глибоким смутком ділимося сумною вісткою, що в середу, 1 квітня 2015 року, відійшла у вічність на 67-му році життя наша найдорожча Доня, Сестра і Тета

св. п. Софія Мартинець

Парастас відбувся в п'ятницю, 3 квітня 2015 року, в Gray-Parker Funeral Home в Глен-Спей, Н.Й.

Похоронні відправи відбулися 4 квітня в Українській католицькій церкві св. Володимира в Глен-Спей, Н.Й.

У глибокому смутку залишилися:

мама	- Евфрозина (Зюна) Лозинська Мартинець
сестра	- Марія Ingulli з чоловіком Charles
сестринка	- Трасу Toth з донею Християною
тета	- Евгения Лозинська Шпирка з донею Лідєю Цяпкою з чоловіком Орестом і дітьми Марком і Марією Hillen з родинами, та донею Славою Стефанишин з дітьми Андрієм і Христиною
племінниця	- Леся Ласій з чоловіком Мільком і дітьми Данилом і Наталею
племінниця стриянка	- Дарія Боднарчук з родиною в Україні
	- Іванна Мартинець з дітьми Мироном і Александром
родини	- Сплавник, Лозинські, Герула, Кий, Чабан і Галібей

Вічна їй пам'ять!

В пам'ять Покійної можна складати пожертви на Українську католицьку церкву св. Володимира - St. Volodymyr Ukrainian Catholic Church, PO Box 108, Glen Spey, NY 12737, або на допомогу українським воїнам через ЗУАДК - United Ukrainian American Relief Committee, посилаючи чеки на PO Box 144, Glen Spey, NY 12737

З глибоким жалем повідомляємо родину, приятелів, знайомих, та українську громаду, що 7 березня 2015 року на 90 році його трудюбного життя упокоївся наш найдорожчий Чоловік, Тато і Дідо,

св. п. МИРОСЛАВ ФЕДИК

народжений 6 січня 1925 року
в селі Білий Камінь, Львівська область, Україна.

В розгорі Другої світової війни, молодим хлопцем подався на Захід - перше поселився в Польщі, а опісля в Англії. Як англійський вояк-парашутист брав участь в бойових акціях у Франції, Німеччині та в Північній Африці. У 1956 році з родиною емігрував до США і замешкав в штаті Нью-Джерсі. У 1970 році переїхав в штат Нью-Йорк на сталий побут в місті Рочестер. Тут Мирослав зі своїми синами успішно розвинув власну фірму Fedyk Builders, яка існує і дотепер в руках його синів.

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Марія Равлюк з якою прожив 67 років
сини - Ігор з дружиною Оксаною
- Любомир
внуки - Стефан і Микола
племінник - Михайло Федик з родиною
племінниці - Соня Шавб з родиною
- Христина Федик в Англії
ближча і дальша родина в Україні

Парастас і панахида були відправлені 11 березня 2015 року в похоронному заведенні Paul W. Harris, а похоронні відправи відбулися 12 березня 2015 року в церкві св. Йосафата і на цвинтарі Holy Sepulchre.

Вічна йому пам'ять!

**Шановні читачі! Висилаючи до „Свободи”
спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і
друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика
пожертвами на пресовий фонд!**

Ділимося сумною вісткою,
що 23 березня 2015 року
відійшла у вічність

**св. п.
д-р права**

Марія (Пуся) Чижик з дому Погорецька

Похоронні відправи відбулися 28 березня 2015 року в
церкві свв. Володимира і Ольги в Чикаго, Ілл.

Тіло поховано на українському цвинтарі св. о. Миколая в
Чикаго. Ілл.

У смутку залишилися:

племінниці	- Надя Нагірна з родиною
- Уляна Каменецька з родиною
- Оксана Голіян з родиною
- Оріся Борисевич з родиною
- Одарка Мельниченко з родиною
- Марта Козлов з родиною
- Рома Shure з родиною
родини
ближча і дальша родина в США і Аргентині.	- Соболі, Лушпинські, Оленчуки, Коворотні

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що
в п'ятницю, 3 квітня 2015 року,
після довгої недуги, на 90-му році
життя відійшов у Божу вічність наш
найдорожчий Чоловік, Тато, Дідо,
Брат, Вуйко і Хресний батько

св. п.

Стефан Палилик

народжений 3 вересня 1924 року
в с. Біле, Чортківський р-н, Україна.

Залишилися у глибокому смутку:

дружина	- Тамара
син	- Ярослав і дружина Леся
внуки	- Роман, Стефан, Татіяна з нареченим
Tim Andersen
сестра	- Катерина Сисак з родиною в Україні
родини	- Котляров, Кристодулус, Данелські,
Mulherin

Вічна йому пам'ять!

Похорон відбувся в церкві св. Андрія і на цвинтарі св. Духа
в Гемптонбургу, Н.Й.

Покійний Стефан, замість квітів, просив складати пожертви
на ЗУАДК (United Ukrainian American Relief Committee) на
сиріт нинішніх вояків України. Чеки просимо виписувати на
UUARC і посилати на адресу:

Jaroslav Palylyk, 11 Carpenter Ave., Tuckahoe, NY 10707.

*Згасає день, минає мить...
Ніхто не може зупинить
Оту безмежну крутоверть,
Яка несе любов і смерть.*

Е. Будницька

Ділимося сумною вісткою, що 8 квітня 2015 року
відійшла у вічність наша дорога Братова і Стриянка

св. п. ІРЕНА ГОМОТЮК - ЗЕЛИК

відома мисткиня, меценатка, довголітня членка 64-го відділу Союзу
Українок та активна парафіянка церкви св. Трійці у Кергонксоні.

Похоронні відправи були відслужені у похоронному заведенні
H.B. Huminston Funeral Home, Kerhonkson, N.Y. у вівторок 14 квітня
2015 року.

Похорон відбувся у середу, 15 квітня, на цвинтарі у Kerhonkson,
N.Y. Покійна Ірена була похована біля свого чоловіка, д-ра Миросла-
ва Зелика та своїх Батьків, Евстахія і Вільгельміна Гомотюків.

У смутку

Любомир і Ляріса Зелик,
Марта Зелик,
Софійка Зелик,
Ксеня і Марко Івасиків з дітьми Калиною і Лукою,
Ігор і Дарія Зелик з родиною
та родина у Чехії, Канаді й Україні.

ПРИЙМИ ІІ, ГОСПОДИ, У ЦАРСТВО НЕБЕСНЕ.

Пожертви в пам'ять Покійної можна складати на:

- Церкву Пресвятої Трійці у Кергонксоні,
- Український Музей у Нью-Йорку,
- Патріярший Собор у Києві.

Ділимося сумною вісткою,
що 5 квітня 2015 року в Wayne, NJ,
відійшла у Божу вічність наша дорога Кузинка і Тета

св. п.

Ольга „Люся“ Мечник-Чипак

народжена 22 жовтня 1923 року у Львові.

Покійна студіювала музику у Львівській Консерваторії
у професора і композитора Василя Барвінського. Згодом
продовжувала студії у Відні і у Моцартеум у Зальцбурзі,
де з великим успіхом здобула диплом і звання „концертової
піяністки“.

В Америці давала приватні лекції і була довголітньою членкою
Українського Музичного Інституту.

У глибокому смутку залишилися:

родина Мочулів і Джейкенс
дальша родина в Україні.

Похоронні відправи відбулися 9 квітня в церкві св. Миколая
в Пасейку, Н. Дж., а тіло св. п. Ольги поховано на цвинтарі
св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж.

Бажаючих вшанувати пам'ять покійної просимо складати
пожертви на Український Музей в Нью-Йорку.

Вічна їй пам'ять!

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку.
Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
оля - 1 гальон, тушонка - 3 ф., слямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

Відділ реклами – 973-292-9800, дод. 3040

Жінка з України пошукує працю
з проживанням по догляду за
особою похилого віку.

Тел. 973-375-2074

ARCA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Придбайте*:

- ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (LIFE INSURANCE)
- АНУЇТЕТИ (ANNUITIES)
- ВИВІНУВАЛЬНІ ГРАМОТИ (ENDOWMENTS)

* Наявні не в усіх штатах.

Звертайтеся до нас:

Продажі – 888-538-2833 ext. 3055
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862

www.UkrainianNationalAssociation.org

facebook.com/UkrainianNationalAssociation

